

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 158

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 13 martie 2009

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
23.	— Lege pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Norvegiei privind cooperarea polițienească, semnat la Oslo la 14 martie 2008	2	
Acord	între Guvernul României și Guvernul Regatului Norvegiei privind cooperarea polițienească	2–4	
381.	— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Norvegiei privind cooperarea polițienească, semnat la Oslo la 14 martie 2008	4	
★			
28.	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 41/2007 pentru comercializarea produselor de protecție a plantelor, precum și pentru modificarea și abrogarea unor acte normative din domeniul fitosanitar	5–8	
398.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 41/2007 pentru comercializarea produselor de protecție a plantelor, precum și pentru modificarea și abrogarea unor acte normative din domeniul fitosanitar	9	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.372	din 16 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 ¹ introdus prin Hotărârea Guvernului nr. 520/2007 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 284/2005 privind stabilirea cuantumului și condițiilor de acordare a compensației lunare pentru chirie convenite polițiștilor	9–10	
Decizia nr. 1.402	din 16 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7, art. 8 și art. 53 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă	10–12	
Decizia nr. 1.412	din 16 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (1) pct. 34 din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate	12–13	
Decizia nr. 118	din 3 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320 alin. 3 din Codul de procedură civilă	13–15	
Decizia nr. 156	din 10 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2007 pentru modificarea și		
	completarea Legii serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006		15–17
Decizia nr. 165	din 10 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1 și 4 din Codul penal		17–18
Decizia nr. 168	din 10 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ din Codul de procedură penală		18–19
Decizia nr. 179	din 12 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) și art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 1 lit. a), art. 2 alin. 1 lit. f), art. 3 și art. 6 alin. 1 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite		20–21
Decizia nr. 180	din 12 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22–28 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal		22–23
Decizia nr. 182	din 12 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (2), (3) și (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal		23–25
Decizia nr. 183	din 12 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal		25–26
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
M.25.	— Ordin al ministrului apărării naționale pentru aprobarea Instrucțiunilor privind reglementarea activităților în cadrul Ministerului Apărării Naționale care vizează problematica Agenției Europene de Apărare		26–30
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE			
Decizia nr. 35	din 22 septembrie 2008		30–31
★			
	Cuquantumul total al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2008, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale		32

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României
și Guvernul Regatului Norvegiei privind cooperarea
polițienească, semnat la Oslo la 14 martie 2008****Parlamentul României adoptă prezenta lege.**

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Norvegiei privind cooperarea polițienească, semnat la Oslo la 14 martie 2008.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 27 februarie 2009.

Nr. 23.

A C O R D**între Guvernul României și Guvernul Regatului Norvegiei privind cooperarea polițienească**

Guvernul României și Guvernul Regatului Norvegiei, denumite în continuare *părți contractante*, în conformitate cu acordurile internaționale și legislațiile naționale ale statelor părților contractante, în dorința de a dezvolta și a sprijini relațiile de prietenie și cooperare dintre statele lor, îngrijorate de creșterea dimensiunii criminalității organizate și a migrației ilegale, convinse de importanța majoră a cooperării internaționale în vederea prevenirii eficiente și combaterii criminalității, conduse de principiul reciprocității și al beneficiului reciproc, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1**Domenii și scopul cooperării**

(1) În baza prezentului acord și în conformitate cu legislațiile naționale ale statelor lor, părțile contractante vor coopera și își vor acorda asistență în vederea prevenirii și combaterii amenințărilor la adresa securității naționale, precum și în vederea prevenirii și descoperirii infracțiunilor.

(2) Cooperarea va include în special lupta împotriva:

1. infracțiunilor care amenință persoanele sau aduc vătămări acestora;
2. crimei organizate;
3. traficului ilegal de droguri și precursori;
4. corupției;
5. traficului de persoane și a migrației ilegale;
6. migrației ilegale a forței de muncă;
7. producției ilegale, comerțului ilegal și contrabandei de arme, muniție, explozivi, materiale nucleare, radioactive și chimice, precum și de alte materiale periculoase, bunuri și tehnologii cu dublă utilizare;
8. furtului de opere de artă și al altor obiecte cu valoare istorică și culturală, precum și al altor obiecte de valoare și comerțului ilegal cu acestea;
9. contrafacerii sau falsificării de monedă și distribuirii acesteia, a altor mijloace de plată și garanții;
10. spălării banilor;
11. preluării ilegale, furtului și contrabandei vehiculelor cu motor;
12. infracțiunilor săvârșite prin intermediul sistemelor informatice;
13. infracțiunilor săvârșite împotriva proprietății intelectuale;
14. infracțiunilor săvârșite împotriva proprietății;

15. infracțiunilor săvârșite împotriva mediului.

(3) În baza consimțământului reciproc, autoritățile competente ale părților contractante vor coopera și în alte domenii de interes reciproc, în limitele competențelor legale ale acestora.

ARTICOLUL 2**Forme de cooperare**

(1) Cooperarea dintre autoritățile competente ale părților contractante stabilite potrivit art. 3 se va desfășura în conformitate cu legislațiile naționale ale statelor lor și va consta în:

- a) schimb de informații și experiență în domeniile prevăzute la art. 1 alin. (2);
- b) coordonarea măsurilor sau operațiunilor convenite reciproc între autoritățile competente ale părților contractante;
- c) crearea de echipe comune și schimbul de specialiști în domeniile de interes reciproc;
- d) darea în urmărire a persoanelor și obiectelor, identificarea persoanelor și a cadavrelor cu identitatea necunoscută;
- e) formarea și perfecționarea personalului.

(2) Autoritățile competente ale părților contractante își vor acorda, la cerere, asistență reciprocă.

(3) Autoritatea competentă a unei părți contractante, în conformitate cu legislația națională a statului său, va transmite informații autorității competente a celeilalte părți contractante chiar dacă nu se face o solicitare în acest sens, dacă acele informații sunt relevante pentru cealaltă parte contractantă pentru a preveni și a combate amenințările la adresa securității naționale, precum și în vederea prevenirii și descoperirii infracțiunilor. Părțile contractante vor coopera, în special, în cazul în care pe teritoriul statului unei părți contractante a fost

săvârșită sau este pe cale să fie săvârșită o infracțiune și există informații că aceasta ar avea consecințe pe teritoriul statului celeilalte părți contractante.

(4) Informațiile și documentele primite în conformitate cu acest articol nu vor fi dezvăluite unei terțe părți, exceptând cazul în care partea contractantă care le pune la dispoziție își exprimă consimțământul în scris.

ARTICOLUL 3

Autorități competente

Autoritățile competente desemnate pentru implementarea prezentului acord vor fi următoarele:

Pentru partea contractantă română:

— Ministerul Internelor și Reformei Administrative;
— Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor, domeniul prevăzut la art. 1 alin. (2) pct. 10, strict în forma de cooperare prevăzută la art. 2 alin. (1) lit. e).

Pentru partea contractantă norvegiană:

— Ministerul Justiției și Poliției;
— Directoratul Național de Poliție.

ARTICOLUL 4

Forme specifice de cooperare în domeniul combaterii crimei organizate

În vederea desfășurării cooperării, în conformitate cu art. 1 alin. (2) pct. 2, autoritățile competente ale părților contractante vor realiza, în conformitate cu legislațiile naționale ale statelor lor, schimb de informații cu privire la persoanele implicate în săvârșirea unor infracțiuni grave, în special în domeniul crimei organizate, privind legăturile dintre autori, schimb de informații privind organizarea grupurilor implicate în activități infracționale și structura acestora, comportamentul tipic și metodele de săvârșire a infracțiunilor de către astfel de grupuri, precum și asupra noilor forme ale infracțiunilor cu caracter transnațional, care au loc în afara frontierelor statelor părților contractante.

ARTICOLUL 5

Forme specifice de cooperare în domeniul traficului ilicit de droguri și precursori

În vederea desfășurării cooperării în conformitate cu art. 1 alin. (2) pct. 3, autoritățile competente ale părților contractante vor realiza, în conformitate cu legislațiile naționale ale statelor lor, schimb de informații cu privire la persoanele implicate în producerea ilegală de droguri și precursori, privind metodele de trafic ilegal folosite, tănuirea, rutele, mijloacele de transport care au fost folosite, *modus operandi* al organizațiilor criminale, locurile de origine sau stocare a drogurilor și precursorilor, precum și schimb de alte informații, care au legătură cu astfel de infracțiuni, în măsura în care acestea sunt necesare descoperirii lor, și vor putea să trimită sau să numească, reciproc, ofițeri de legătură.

ARTICOLUL 6

Forme specifice de cooperare în domeniul combaterii migrației ilegale și traficului de persoane

În vederea desfășurării cooperării în conformitate cu art. 1 alin. (2) pct. 5, autoritățile competente ale părților contractante vor realiza, în conformitate cu legislațiile naționale ale statelor lor, schimb de informații cu privire la metodele și rutele migrației ilegale organizate și ale traficului de persoane, schimb de informații cu privire la controlul pașapoartelor și al vizelor și vor realiza schimb de specimene de astfel de documente, schimb de informații cu privire la măsurile de prevenire și combateră a traficului de persoane, metodele folosite de părțile contractante pentru cercetarea evoluției fenomenului traficului de persoane și statisticile în domeniul asistenței și protecției victimelor traficului de persoane și informații cu privire la asistența victimelor traficului de persoane.

ARTICOLUL 7

Protecția datelor personale

În conformitate cu legislațiile naționale ale statelor părților contractante și în conformitate cu cerințele stabilite de autoritatea care le transmite, autoritățile competente ale părților contractante vor face schimb de date personale, conform următoarelor condiții aplicabile în cazurile procesării automatizate și neautomatizate a datelor personale:

1. datele transmise pot fi folosite exclusiv în scopurile pentru care au fost transmise;

2. la cererea autorității care le transmite, instituția care a primit datele va oferi informații în legătură cu utilizarea acestora;

3. autoritatea competentă care transmite datele se va asigura în legătură cu veridicitatea și acuratețea datelor transmise. Dacă astfel de date se dovedesc a fi neadevărate sau dezvăluirea acestora nu este permisă conform legislației naționale a statului autorității competente care le transmite, autoritatea competentă care le primește va fi notificată fără întârziere pentru a distruge acele date sau pentru a le modifica conform pct. 4;

4. datele furnizate vor fi distruse sau modificate în mod corespunzător, în următoarele cazuri:

a) dacă s-a stabilit că aceste date sunt incorecte; sau

b) dacă autoritatea competentă care le transmite notifică faptul că datele au fost colectate sau furnizate cu încălcarea legii; sau

c) datele nu mai sunt necesare pentru îndeplinirea scopului pentru care au fost transmise, dacă nu există permisiunea exprimată în scris că datele transmise pot fi folosite în alte scopuri;

5. dacă autoritatea competentă care primește datele are motive să considere că datele transmise sunt incorecte sau că ar trebui să fie distruse, va notifica fără întârziere autoritatea care le-a transmis;

6. autoritatea competentă care transmite datele va fi obligată să le protejeze, în mod eficient, împotriva ștergerii, accesului neautorizat, completărilor sau diseminării neautorizate a acestora;

7. autoritățile competente ale celor două părți contractante vor fi obligate să prelucreze și să valorifice datele personale în mod controlat și să asigure protecția subiecților acestei categorii de date împotriva apariției unor erori de implementare, transmitere sau actualizare;

8. la momentul transmiterii datelor, autoritatea competentă care le transmite și autoritatea competentă care le primește întocmesc un protocol pentru înregistrarea transmiterii, respectiv primirii datelor, precum și un raport pentru fiecare activitate ulterioară referitoare la acele date.

ARTICOLUL 8

Protecția informațiilor clasificate

(1) Părțile contractante vor lua măsuri împotriva divulgării și pentru protecția fizică a informațiilor, potrivit nivelului de clasificare stabilit de partea contractantă care furnizează aceste informații și conform legislațiilor naționale ale statelor lor.

(2) Informațiile clasificate nu vor fi utilizate decât în scopul pentru care au fost furnizate.

(3) Informațiile clasificate nu pot fi utilizate decât de către autoritățile naționale abilitate să prelucreze astfel de informații. Multiplicarea ori transmiterea către un stat terț sau către o altă autoritate a unor astfel de informații, documente, tehnici, tehnologie ori mostre, dobândite ca urmare a cooperării, nu este permisă decât cu consimțământul scris al autorității competente care le-a furnizat.

(4) Cu ocazia transmiterii informațiilor clasificate conform legislației naționale a statului său, partea contractantă expeditoare va determina în scris condițiile de utilizare a acestora. Partea contractantă destinatară va respecta protecția solicitată pentru aceste informații clasificate. Partea contractantă

expeditoare poate decide în orice moment modificarea acestor condiții de clasificare sau poate renunța la ele.

(5) Părțile contractante vor lua măsurile necesare ca accesul la informațiile clasificate să se limiteze la persoanele care au nevoie pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin și care dispun de o autorizație de acces, în conformitate cu prevederile legislațiilor naționale ale statelor lor.

(6) În cazul încălcării măsurilor de securitate, ce conduce la pierderea sau suspiciunea de divulgare a informațiilor clasificate unor persoane neautorizate, partea contractantă destinatară va informa imediat partea contractantă expeditoare. Partea contractantă destinatară va desfășura, fără întârziere, o investigație, în conformitate cu legislația națională a statului său, cu asistența părții contractante expeditoare, pentru cazul în care aceasta o solicită. Partea contractantă destinatară va informa cealaltă parte contractantă asupra circumstanțelor cazului, măsurilor adoptate și rezultatului investigațiilor.

(7) Fiecare parte contractantă va comunica, fără întârziere, celeilalte părți contractante orice schimbare a legislației naționale a statului său, care ar putea afecta protecția informațiilor clasificate.

ARTICOLUL 9

Consultări

Autoritățile competente ale părților contractante pot, în măsura în care este necesar, să poarte consultări pe marginea măsurilor luate în vederea implementării prezentului acord.

ARTICOLUL 10

Refuzul de asistență

(1) Oricare dintre părțile contractante, în cazul în care consideră că îndeplinirea unei anumite solicitări sau a altui tip de cooperare poate încălca suveranitatea sau siguranța statului său, poate amenința interesele esențiale ale statului sau tulbura ordinea juridică, poate refuza să coopereze, în totalitate ori parțial.

Semnat la Oslo la 14 martie 2008, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, norvegiană și engleză. În cazul unor diferențe de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul României,

Cristian David,

ministrul internelor și reformei administrative

Pentru Guvernul Regatului Norvegiei,

Knut Storberget,

ministrul justiției și poliției

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Norvegiei privind cooperarea polițienească, semnat la Oslo la 14 martie 2008

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Norvegiei privind cooperarea polițienească, semnat la Oslo la 14 martie 2008, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 25 februarie 2009.

Nr. 381.

★

(2) Părțile contractante se vor informa reciproc, imediat, în cazul refuzului sau al îndeplinirii parțiale a unei solicitări pentru cooperare.

ARTICOLUL 11

Relația cu alte tratate internaționale

Prevederile prezentului acord nu vor afecta drepturile și obligațiile ce decurg din alte tratate internaționale la care părțile contractante sunt parte.

ARTICOLUL 12

Soluționarea diferendelor

(1) Eventualele diferențe în interpretarea sau implementarea prezentului acord vor fi soluționate prin negocieri directe între autoritățile competente ale părților contractante.

(2) În cazul în care nu se ajunge la un consens în cadrul negocierilor menționate la alin. (1), diferendul se va soluționa prin canale diplomatice.

ARTICOLUL 13

Pregătirea

Părțile contractante vor coopera în domeniul pregătirii în vederea aplicării prevederilor prezentului acord.

ARTICOLUL 14

Intrarea în vigoare și denunțarea

(1) Prezentul acord intră în vigoare la data la care cele două părți contractante se informează reciproc în legătură cu îndeplinirea procedurilor interne necesare pentru intrarea în vigoare.

(2) Oricare dintre părțile contractante poate denunța în mod unilateral prezentul acord printr-o notificare scrisă, adresată celeilalte părți contractante, prin canale diplomatice. Denunțarea va intra în vigoare la 3 luni de la data primirii notificării.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 41/2007 pentru comercializarea produselor de protecție a plantelor, precum și pentru modificarea și abrogarea unor acte normative din domeniul fitosanitar

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 41 din 22 august 2007 pentru comercializarea produselor de protecție a plantelor, precum și pentru modificarea și abrogarea unor acte normative din domeniul fitosanitar, adoptată în temeiul art. 1 pct. IV. 3 din Legea nr. 266/2007 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 592 din 28 august 2007, cu următoarele modificări și completări:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Comercializarea pe teritoriul României a produselor de protecție a plantelor, fabricate în țară sau provenite din import, se poate face numai de către persoanele prevăzute la art. 3, pe baza unui certificat de înregistrare eliberat de către unitatea fitosanitară în a cărei rază teritorială își desfășoară activitatea de comercializare a produselor de protecție a plantelor, conform modelului din anexa nr. 1, denumit în continuare *certificat de înregistrare*.

(2) Perioada pentru care se emite certificatul de înregistrare este de maximum 5 ani, cu viză anuală. Nesolicitarea vizei anuale, în termen de o lună de la expirarea acesteia, atrage nulitatea certificatului de înregistrare și interzicerea comercializării produselor de protecție a plantelor. Nulitatea se constată de către unitatea fitosanitară în a cărei rază teritorială își desfășoară activitatea de comercializare a produselor de protecție a plantelor.”

2. La articolul 2, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În unitățile fitofarmaceutice pot fi comercializate și produse auxiliare utilizate în agricultură, cu respectarea legislației specifice privind comercializarea acestora.”

3. La articolul 3 alineatul (1), litera b) a punctului A și literele a) și b) ale punctului B se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) dispun de personal încadrat, cu pregătire în domeniul agricol/biologic/biochimic sau silvic de nivel superior ori de nivel mediu, atestat prin certificat de atestare profesională, eliberat nominal, de către unitatea fitosanitară în a cărei rază teritorială își desfășoară activitatea comercială. Modelul de certificat de atestare profesională pentru activități de comercializare a produselor de protecție a plantelor este prevăzut în anexa nr. 3;

.....
a) sunt autorizate pentru activitatea de comercializare a produselor de protecție a plantelor pe care o desfășoară potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale;

b) au pregătire în domeniul agricol/biologic/biochimic sau silvic, de nivel superior ori de nivel mediu, și sunt atestate prin certificat de atestare profesională pentru activități de comercializare a produselor de protecție a plantelor, eliberat nominal, în urma examinării de către unitatea fitosanitară în a

cărei rază teritorială își desfășoară activitatea comercială, conform modelului din anexa nr. 3;”.

4. La articolul 6, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Pentru comercializarea produselor de protecție a plantelor pot fi înregistrate persoanele fizice sau juridice din alte state membre ale Uniunii Europene care sunt atestate de către autoritățile competente din statele respective, în condițiile prevăzute de Directiva Consiliului 74/556/CEE de stabilire a normelor de aplicare privind măsurile tranzitorii din domeniul activităților de comerț și de distribuție a produselor toxice și activităților de utilizare profesională a acestor produse, inclusiv activitățile de intermediari, publicată în Jurnalul Oficial seria L nr. 307/1974, și Directiva Consiliului 74/557/CEE privind realizarea libertății de stabilire și a libertății de a presta servicii pentru activitățile independente și activitățile intermediarilor din comerțul și distribuția produselor toxice, publicată în Jurnalul Oficial seria L nr. 307/1974, cu modificările ulterioare.”

5. La articolul 7 punctul 1, literele a) și d) ale articolului 15 din Ordonanța Guvernului nr. 4/1995 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) pentru fabricarea, comercializarea, importul, distribuirea și utilizarea lor vor fi înregistrate/autorizate numai persoanele juridice care dispun de persoane calificate, confirmate prin certificatul de atestare profesională, cu pregătire în domeniul agricol/biologic/biochimic sau silvic, de nivel superior ori de nivel mediu, precum și de mijloacele necesare depozitării, manipulării și utilizării în siguranță a acestor produse, pentru eliminarea riscurilor de intoxicare a oamenilor, a animalelor și de poluare a mediului înconjurător, precum și pentru protejarea albinelor;

.....
d) utilizatorii autorizați pentru folosirea produselor de protecție a plantelor clasificate ca foarte toxice (T+) și toxice (T) se vor înregistra la unitățile fitosanitare și inspectoratele teritoriale de muncă, care au obligația să notifice aceasta la inspectoratele județene pentru protecția muncii, agențiile județene pentru protecția mediului și la inspectoratele județene de poliție în a căror rază teritorială aceștia urmează să își desfășoare activitatea;”.

6. La articolul 7 punctul 3, litera a) a punctului 1 și litera h) a punctului 2 ale articolului 31 din Ordonanța Guvernului nr. 4/1995 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) nerespectarea obligațiilor ce revin deținătorilor de terenuri agricole pentru menținerea culturilor agricole într-o stare fitosanitară corespunzătoare, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

.....
h) neprezentarea operatorilor economici înregistrați/autorizați pentru comercializarea, utilizarea sau prestarea de servicii cu produse de protecție a plantelor clasificate ca foarte toxice (T+) și toxice (T) în vederea înregistrării la unitățile fitosanitare și la inspectoratele teritoriale de muncă;”.

7. La articolul 7 punctul 6, litera a) a articolului 33 din Ordonanța Guvernului nr. 4/1995 se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) când aceasta este cerută de către personalul împuternicit cu atribuții de control din partea unității fitosanitare, agenției județene pentru protecția mediului, inspectoratului județean de poliție, inspectoratului teritorial de muncă și a altor unități competente;”.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 5 martie 2009.
Nr. 28.

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

*ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 41/2007)*

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
DIRECȚIA PENTRU AGRICULTURĂ ȘI DEZVOLTARE RURALĂ
Unitatea Fitosanitară .....

**CERTIFICAT DE ÎNREGISTRARE
pentru comercializarea produselor de protecție a plantelor**

nr. .... din .....

Se înregistrează ....., cu sediul în localitatea ....., str. .... nr. ...., județul ....., înmatriculat la registrul comerțului cu nr. .... din ....., pentru comercializarea produselor de protecție a plantelor clasificate ca:

— foarte toxice (T+) și toxice (T)*: DA NU
— nocive (Xn), iritante (Xi) sau fără clasificare de pericolozitate*): DA NU

Prezentul certificat de înregistrare nu îl scutește pe deținător de răspunderile care îi revin potrivit legislației în vigoare. Solicitantul înregistrării are obligația să îl anunțe pe emitentul prezentului certificat de înregistrare despre orice modificare intervenită în documentația depusă pentru înregistrare, în termen de 15 zile de la producerea modificării.

Director executiv adjunct,
.....

Avizul inspectoratului județean de poliție
Nr. .... din .....

Avizul inspectoratului teritorial de muncă
Nr. .... din .....

Semnătura și ștampila
.....

Semnătura și ștampila
.....

NOTĂ:

Prezentul certificat de înregistrare este valabil 5 ani de la data eliberării cu viza anuală.

Vize anuale

anul	anul	anul	anul	anul .....
------------	------------	------------	------------	------------

Avizul inspectoratului județean de poliție și cel al inspectoratului teritorial de muncă se solicită numai pentru comercializarea produselor de protecție a plantelor clasificate ca foarte toxice (T+) și toxice (T).

Avizul eliberat de poliție pentru comercializarea produselor de protecție a plantelor clasificate ca foarte toxice (T+) și toxice (T) se obține de la Serviciul arme, explozivi și substanțe toxice din cadrul inspectoratului județean de poliție.

*) Se barează clasificarea produselor pentru care nu se eliberează certificatul de înregistrare.

CONDIȚII **de organizare și funcționare a unităților fitofarmaceutice**

I. Fitofarmacia

1. În fitofarmacii își desfășoară activitatea comercianții înregistrați pe baza certificatului de înregistrare și care au ca domeniu de activitate comerțul cu amănuntul cu produse de protecție a plantelor clasificate ca nocive (Xn), iritante (Xi) sau a celor fără clasificare de pericolozitate.

2. Localul fitofarmaciei trebuie să fie situat la parterul clădirilor și să aibă o suprafață utilă pentru desfășurarea activității.

3. Este interzisă amplasarea fitofarmaciei în spații improvizate, în barăci, chioșcuri sau alte construcții provizorii.

4. Încăperile fitofarmaciei vor fi legate funcțional între ele, nefiind permisă dispersarea acestora în interiorul aceleiași clădiri.

5. În cazul amplasării fitofarmaciei la parterul clădirilor, accesul se face direct din stradă.

6. În cazul în care fitofarmacia este situată la parterul unui bloc de locuințe, este obligatoriu ca intrarea în aceasta să fie diferită de intrarea pentru locatari.

7. Fitofarmacia va fi racordată la sursă de curent electric și va fi prevăzută cu grup sanitar care va fi racordat în mod obligatoriu la instalația de apă curentă sau la o sursă de apă, canalizare ori fosă septică, după caz, și va fi prevăzută cu pardoseală din ciment sau gresie.

8. Fitofarmacia trebuie să aibă următoarele încăperi:

a) o încăpere în care are acces publicul și în care se comercializează produsele pentru care are aprobare;

b) o încăpere destinată depozitării și păstrării produselor de protecție a plantelor. Produsele se depozitează în ambalajul original, sigilat în încăperi uscate, destinate produselor de protecție a plantelor, fără acțiunea directă a razelor solare și a căldurii;

c) grup sanitar.

9. La sediul fitofarmaciei trebuie să existe următoarele documente:

a) acte care să ateste proveniența și calitatea produselor, facturi sau note de transfer, buletine de analiză și certificate de conformitate;

b) lista furnizorilor;

c) documente care atestă efectuarea recepției calitative a produselor;

d) registrul unic de control.

Documentele se vor arhiva și se vor păstra în fitofarmacie într-un spațiu special amenajat, pe perioada prevăzută de legislația în vigoare.

10. Personalul fitofarmaciei poate fi compus din:

a) personal cu pregătire de specialitate corespunzătoare, atestat prin certificat de atestare profesională pentru activități de comercializare a produselor de protecție a plantelor eliberat de

unitatea fitosanitară a județului în raza căruia își desfășoară activitatea;

b) personal administrativ.

11. În cazul în care fitofarmacia se află în același imobil cu depozitul fitofarmaceutic, constituind un tot unitar, aflat în proprietatea aceleiași societăți, nu se impune existența a două grupuri sanitare și nici existența unui depozit separat pentru depozitarea produselor care se comercializează în fitofarmacie.

II. Depozitul fitofarmaceutic

1. În depozitele fitofarmaceutice își desfășoară activitatea comercianții înregistrați pe baza certificatului de înregistrare și care au ca obiect de activitate comerțul cu ridicata al produselor de protecție a plantelor, incluzând achiziția, stocarea, asigurarea calității acestora și distribuția produselor de protecție a plantelor.

2. Spațiul în care funcționează depozitul fitofarmaceutic trebuie să aibă o suprafață utilă suficientă și adecvată pentru desfășurarea activității. Pentru depozitarea produselor de protecție a plantelor clasificate ca foarte toxice (T+) și toxice (T) se va amenaja o încăpere distinctă în cadrul depozitului, astfel încât aceste produse să fie separate de celelalte produse.

3. Depozitul fitofarmaceutic va fi racordat în mod obligatoriu la instalația de apă curentă sau la o sursă de apă, canalizare ori fosă septică, după caz, sursă de curent electric și grup sanitar și va fi prevăzut cu pardoseală din ciment sau gresie.

4. Depozitul fitofarmaceutic va fi organizat pe diviziuni, în număr suficient, în funcție de complexitatea activității, care să asigure recepția/livrarea produselor, depozitarea corespunzătoare, stocarea produselor expirate, retrase sau returnate din diferite motive.

5. Depozitul fitofarmaceutic trebuie dotat cu:

a) rafturi metalice și paleți;

b) sistem pentru asigurarea condițiilor optime de climatizare;

c) sisteme de prevenire și stingere a incendiilor și sisteme antiefracție.

6. La sediul depozitului fitofarmaceutic trebuie să existe următoarele documente:

a) acte care să ateste proveniența și calitatea produselor, facturi sau note de transfer, buletine de analiză și certificate de conformitate;

b) registru special de evidență a distribuției pentru produsele de protecție a plantelor clasificate ca foarte toxice (T+) și toxice (T);

c) lista furnizorilor;

d) documente care atestă efectuarea recepției calitative a produselor;

e) registrul unic de control.

Documentele se vor arhiva și se vor păstra în depozitul fitofarmaceutic într-un spațiu special amenajat, pe perioada prevăzută de legislația în vigoare.

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
DIRECȚIA PENTRU AGRICULTURĂ ȘI DEZVOLTARE RURALĂ
Unitatea Fitosanitară .....

**CERTIFICAT DE ATESTARE PROFESIONALĂ
pentru activități de comercializare a produselor de protecție a plantelor**

nr. .... din .....

Subsemnații, ..., desemnați pentru verificarea profesională a specialistului prezentat în fișa de prezentare depusă la dosarul Cererii nr. .... din ..... pentru obținerea certificatului de înregistrare, am procedat astăzi, ..., la atestarea profesională a domnului/doamnei .....,
(numele și prenumele)

domiciliat(ă) în ....., posesor/posesoare al/a B.I./C.I.
(domiciliul stabil)

seria ..... nr. ...., eliberat(ă) de ..... la data de ....., și apreciem că are competența și experiența necesare pentru desfășurarea activității de comercializare a produselor de protecție a plantelor.

Data.....

Semnătura examinatorilor

.....

NOTĂ:

Se admite la atestare profesională numai personalul cu studii medii și superioare, absolvenți ai instituțiilor de învățământ cu profil agricol/biologic sau silvic.

C E R E R E

privind obținerea certificatului de înregistrare pentru comercializarea produselor de protecție a plantelor

Solicitantul, ..., cu sediul în localitatea ....., str. .... nr. ...., județul ....., înmatriculat la registrul comerțului cu nr. .... din ....., reprezentat prin ....., având funcția de ..... (numele și prenumele persoanei împuternicite), solicit eliberarea certificatului de înregistrare pentru comercializarea produselor de protecție a plantelor clasificate ca:

— foarte toxice (T+) și toxice (T)*:	DA	NU
— nocive (Xn), iritante (Xi) sau fără clasificare de pericolozitate*):	DA	NU

Declar pe propria răspundere că nu am suferit sancțiuni în legătură cu activitatea pentru care solicităm înregistrarea și ne-am însușit dispozițiile legale cu privire la normele generale de comerț, precum și dispozițiile speciale referitoare la comercializarea produselor de protecție a plantelor.

Semnătura solicitantului

.....

Data .....

NOTĂ:

1. Certificatul de înregistrare se solicită și se eliberează pentru fiecare unitate fitofarmaceutică.
2. Cererile se verifică obligatoriu pe teren și se soluționează în termen de 30 de zile de la înregistrare, dacă documentația depusă și situația din teren sunt conforme cu dispozițiile legale.
3. Cererea va fi însoțită de documentele prevăzute la art. 4 sau 5 din Ordonanța Guvernului nr. 41/2007 pentru comercializarea produselor de protecție a plantelor, precum și pentru modificarea și abrogarea unor acte normative din domeniul fitosanitar.

*) Se barează clasificarea produselor pentru care nu se eliberează certificatul de înregistrare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 41/2007 pentru comercializarea produselor
de protecție a plantelor, precum și pentru modificarea
și abrogarea unor acte normative din domeniul fitosanitar**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 41/2007 pentru comercializarea produselor de protecție a plantelor, precum și pentru modificarea și abrogarea unor acte normative din domeniul fitosanitar și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 4 martie 2009.
Nr. 398.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 1.372

din 16 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3¹ introdus prin Hotărârea Guvernului nr. 520/2007 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 284/2005 privind stabilirea cuantumului și condițiilor de acordare a compensației lunare pentru chirie cuvenite polițiștilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3¹ introdus prin Hotărârea Guvernului nr. 520/2007 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 284/2005 privind stabilirea cuantumului și condițiilor de acordare a compensației lunare pentru chirie cuvenite polițiștilor, excepție ridicată de Mădălin-Daniel Tudor în Dosarul nr. 14.323/3/CA/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, personal, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Autorul excepției lasă la aprecierea Curții Constituționale soluția cu privire la excepția ridicată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 14.323/3/CA/2008, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3¹ introdus prin Hotărârea Guvernului nr. 520/2007 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 284/2005 privind stabilirea cuantumului și condițiilor de acordare a compensației lunare pentru chirie cuvenite polițiștilor**, excepție ridicată de Mădălin-Daniel Tudor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că textul criticat este neconstituțional, întrucât alte categorii profesionale, respectiv deputații și senatorii, beneficiază de o compensație lunară pentru chirie.

Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția ridicată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și

exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția este inadmisibilă. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 31 introdus prin Hotărârea Guvernului nr. 520/2007 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 284/2005 privind stabilirea cuantumului și condițiilor de acordare a compensației lunare pentru chirie convenite polițiștilor.

Textele constituționale invocate ca fiind încălcate sunt cele ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 47 privind nivelul de trai.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 introdus prin Hotărârea Guvernului nr. 520/2007 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 284/2005 privind stabilirea cuantumului și condițiilor de acordare a compensației lunare pentru chirie convenite polițiștilor, excepție ridicată de Mădălin-Daniel Tudor în Dosarul nr. 14.323/3/CA/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.402

din 16 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7, art. 8 și art. 53 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Examinând excepția de neconstituționalitate, se constată că aceasta este inadmisibilă în raport cu dispozițiile art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora: „(1) Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare [...].

(6) Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale.[...]”

Așa fiind, se impunea ca Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal să aplice aceste dispoziții și, fără a mai sesiza Curtea Constituțională, să respingă, printr-o încheiere motivată, excepția de neconstituționalitate, întrucât potrivit art. 146 lit. d) din Constituție Curtea Constituțională „hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial”.

Întrucât instanța nu s-a conformat dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, sesizând totuși Curtea Constituțională, excepția urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7, art. 8 și art. 53 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Nistor-Isai Faur în Dosarul nr. 2.751/108/2008 al Tribunalului Arad — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.751/108/2008, **Tribunalul Arad — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7, art. 8 și art. 53 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă**, excepție ridicată de Nistor-Isai Faur.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile de lege atacate contravin dispozițiilor art. 1 alin. (4) și (5), art. 11, 16, 20, 21, 24 și 48 din Constituție, ale art. 1, 6, 13, 14, 17 și 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și prevederilor Protocolului nr. 12 la această convenție, deoarece instanțele de judecată refuză să-i acorde ajutorul judiciar necesar pentru susținerea și apărarea drepturilor sale în justiție.

Tribunalul Arad — Secția civilă consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 7, 8 și 53 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 24 octombrie 2008, cu următorul cuprins:

— Art. 7: „*Ajutorul public judiciar se poate acorda, separat sau cumulativ, în oricare dintre formele prevăzute la art. 6, fără a putea depăși, în total, în cursul unei perioade de un an, suma maximă echivalentă cu 12 salarii minime brute pe țară la nivelul anului în care a fost formulată cererea de acordare.*”;

— Art. 8: „(1) *Beneficiază de ajutor public judiciar în formele prevăzute la art. 6 persoanele al căror venit mediu net lunar pe membru de familie, în ultimele două luni anterioare formulării cererii, se situează sub nivelul de 500 lei. În acest caz, sumele*

care constituie ajutor public judiciar se avansează în întregime de către stat.

(2) *Dacă venitul mediu net lunar pe membru de familie, în ultimele două luni anterioare formulării cererii, se situează sub nivelul de 800 lei, sumele de bani care constituie ajutor public judiciar se avansează de către stat în proporție de 50%.*

(3) *Ajutorul public judiciar se poate acorda și în alte situații, proporțional cu nevoile solicitantului, în cazul în care costurile certe sau estimate ale procesului sunt de natură să îi limiteze accesul efectiv la justiție, inclusiv din cauza diferențelor de cost al vieții dintre statul membru în care acesta își are domiciliul sau reședința obișnuită și cel din România.”;*

— Art. 53: „*La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă art. 74—81 din Codul de procedură civilă, republicat, cu modificările și completările ulterioare, alin. (1) al art. 21 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, și art. 295 alin. (11) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare.*”

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt: art. 1 alin. (3) și (4) privind statul român, art. 11 referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 48 privind familia. Este invocată și încălcarea art. 1, 6, 13, 14, 17 și 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și prevederile Protocolului nr. 12 la această convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că textele de lege criticate reglementează cuantumul sumei ce se poate acorda unei persoane ca ajutor public judiciar, cumulativ, în cursul unei perioade de un an, condițiile acordării ajutorului public judiciar apreciat în funcție de venitul mediu net lunar pe membru de familie, precum și alte situații în care ajutorul public judiciar se poate acorda proporțional cu nevoile solicitantului.

Analizând criticile de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea nu privesc textele de lege ca atare, ci aplicarea acestora, aspecte care, potrivit art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992, excedează competenței instanței de contencios constituțional.

Potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, „*Sunt neconstituționale prevederile actelor [...] care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției*”, alin. (3) al aceluiași articol stabilind că instanța constituțională „*se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată [...]*”.

Curtea Constituțională a statuat în repetate rânduri că nu intră în atribuțiile sale cenzurarea aplicării legii de către instanțele judecătorești, controlul judecătoresc realizându-se exclusiv în cadrul sistemului căilor de atac prevăzut de lege. În acest sens, potrivit art. 126 alin. (1) din Constituție, „*Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege*”.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7, art. 8 și art. 53 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Nistor-Isai Faur în Dosarul nr. 2.751/108/2008 al Tribunalului Arad – Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.412

din 16 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (1) pct. 34 din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (1) pct. 34 din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, excepție ridicată de Cecilia Andrei în Dosarul nr. 14.539/299/2008 al Judecătoria Sectorului 1 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 14.539/299/2008, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (1) pct. 34 din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și**

funcționarea Agenției Naționale de Integritate, excepție ridicată de Cecilia Andrei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 4 alin. (2) și art. 53 din Constituție, deoarece se referă, între alte categorii de persoane, la toți salariații instituțiilor publice implicate în realizarea procesului de privatizare, inclusiv la personalul angajat cu contract individual de muncă, deși legea a fost adoptată în scopul verificării averilor dobândite de persoanele care ocupă funcții sau demnități publice.

Judecătoria Sectorului 1 București consideră excepția neîntemeiată. În acest sens arată că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate, având în vedere scopul Legii nr. 144/2007, și anume asigurarea transparenței, imparțialității și integrității pe perioada exercitării mandatelor sau funcțiilor ori demnităților publice.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate reprezintă opțiunea legiuitorului, ce nu poate fi considerată contrară dispozițiilor constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor,

concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 39 alin. (1) pct. 34 din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 25 mai 2007, având următoarea redactare:

„(1) Următoarele categorii de persoane au obligația declarării averii și a intereselor:

[...]

34. personalul instituțiilor publice implicate în realizarea procesului de privatizare.”

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 4 alin. (2) referitor la criteriile nediscriminării și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Textul de lege criticat instituie obligația declarării averii și a intereselor pentru o anumită categorie de personal, și anume personalul din instituțiile publice implicate în procesul de privatizare.

Autorul excepției critică acest text pe motiv că instituie obligația depunerii declarației de avere și de interese pentru toți

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

salariații instituțiilor publice implicate în realizarea procesului de privatizare, inclusiv personalul angajat cu contract individual de muncă, deși legea a fost adoptată în scopul verificării averilor dobândite de persoanele care ocupă funcții sau demnități publice.

Potrivit art. 16 alin. (1) din Constituție, „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”. În sensul art. 4 alin. (2) din Legea fundamentală, constituie criteriile nediscriminatorii: rasa, naționalitatea, originea etnică, limba, religia, sexul, opinia, apartenența politică, averea sau originea socială. În cazul analizat, legiuitorul a urmărit o mai bună exercitare a funcțiilor și demnităților publice în condiții de imparțialitate, integritate și transparență, principii înscrise în preambulul legii.

Reglementarea nu conține dispoziții discriminatorii în sensul prevederilor constituționale menționate, ci se aplică în egală măsură tuturor persoanelor aflate în situația prevăzută de norma legală criticată.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a art. 39 alin. (1) pct. 34 din Legea nr. 144/2007, în raport cu dispozițiile art. 53 din Constituție, Curtea observă că prevederile de lege criticate nu pun în discuție restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Obligația instituită de prevederile de lege atacate este justificată de necesitatea prevenirii faptelor de corupție de către anumite categorii de personal individualizate de legiuitor.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (1) pct. 34 din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, excepție ridicată de Cecilia Andrei în Dosarul nr. 14.539/299/2008 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 118

din 3 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320 alin. 3 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte	Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător	Tudorel Toader	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător	Augustin Zegrean	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător	Antonia Constantin	— procuror
Petre Lăzăroiu	— judecător	Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent
Ion Predescu	— judecător		

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Fabrimixt” — S.R.L. din Poiana Câmpina în Dosarul nr. 2.314/204/2008 al Judecătoria Câmpina.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că a fost depusă o cerere din partea autorului excepției, prin care acesta solicită Curții acordarea unui termen în vederea angajării unui apărător.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii, întrucât din data sesizării Curții prin încheiere, 18 septembrie 2008, și până în prezent partea a avut suficient timp pentru a-și pregăti apărarea.

Deliberând, Curtea Constituțională respinge cererea de amânare, deoarece partea nu a învederat motive temeinice care să justifice acordarea unui nou termen.

Cauza se află în stare de judecată. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.314/204/2008, **Judecătoria Câmpina a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 320 alin. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Fabrimixt” — S.R.L. din Poiana Câmpina.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că, aplicând dispozițiile criticate, instanța de judecată a calificat greșit calea de atac împotriva hotărârii pronunțate în soluționarea contestației în anulare drept cerere în anulare, cale de atac prevăzută de legea specială care reglementează procedura somației de plată, iar nu recurs, așa cum prevede legea generală — Codul de procedură civilă. Această împrejurare a generat o situație pe care autorul o consideră inadmisibilă, și anume taxa de timbru cuvenită pentru calea de atac (39 lei) este mai mare decât cea pentru contestația în anulare (10 lei), în vreme ce, în mod judicios, ar trebui să reprezinte 50% din valoarea timbrată pe fond. Toate aceste aspecte sunt de natură a contraveni prevederilor art. 21 și 126 din Constituție.

Judecătoria Câmpina consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 320 alin. 3 din Codul de procedură civilă, text de lege care are următorul conținut: *„Hotărârea dată în contestație este supusă aceluiași căi de atac ca și hotărârea atacată.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și art. 129 din Constituția României.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că în cadrul contestației în anulare nu se examinează temeinicia susținerilor părților cu privire la drepturile lor subiective deduse judecății, calea extraordinară de atac neavând caracter devolutiv, ci doar se verifică dacă judecata a avut loc cu respectarea normelor procedurale privind competența și a celor referitoare la citarea părților — în cazul contestației în anulare obișnuite —, precum și dacă judecata recursului este rezultatul unei greșeli materiale sau dacă instanța de recurs a omis din greșeală să cerceteze vreunul dintre motivele de casare — în cazul contestației în anulare speciale. Din dispozițiile art. 317 alin. 1 din Codul de procedură civilă rezultă că, pentru admisibilitatea contestației în anulare, una dintre condițiile care se cer a fi îndeplinite este aceea ca hotărârea atacată, pronunțată în primă instanță, apel, recurs, revizuire, contestație în anulare, să fie irevocabilă. Judecarea contestației în anulare se face după regulile de la instanța a cărei hotărâre se atacă, iar în caz de admitere, hotărârea se va anula și se va proceda la rejudecarea cauzei, după caz, de către instanța care a admis contestația în anulare ori de către instanța sau organul cu activitate jurisdicțională competente. Așa fiind, soluția legislativă reglementată de prevederile art. 320 alin. 3 din Codul de procedură civilă, potrivit căreia hotărârea dată în contestație este supusă aceluiași căi de atac ca și hotărârea atacată, vine să confirme judecarea acestei căi extraordinare de atac după regulile procedurale aplicabile instanței a cărei hotărâre se atacă, inclusiv sub aspectul exercitării căilor de atac.

De altfel, așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa constantă, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, stabilirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competență exclusivă a legiuitorului. Sub acest aspect, principiul liberului acces la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor

interesați de a le utiliza, în formele și în modalitățile instituite de lege.

În fine, Curtea constată că autorul excepției solicită declararea neconstituționalității textelor de lege criticate pentru

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

motivul că instanța de judecată a calificat greșit calea de atac împotriva hotărârii pronunțate în soluționarea contestației în anulare, aspect care excedează însă controlului Curții Constituționale.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Fabrimixt” — S.R.L. din Poiana Câmpina în Dosarul nr. 2.314/204/2008 al Judecătorei Câmpina.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 156

din 10 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2007 pentru modificarea și completarea Legii serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2007 pentru modificarea și completarea Legii serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, excepție ridicată de Municipiul București, prin primarul general, în Dosarul nr. 9.350/3/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin consilier juridic Aleksandra Ionescu, cu delegație depusă la dosar, lipsind partea prefectul municipiului București, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul autorului excepției, reiterând motivele prezentate în fața instanței de judecată pentru admiterea excepției, susține, în esență, că actul normativ criticat încalcă prevederile art. 3 alin. (3) din Constituție, deoarece acesta reglementează modul de organizare și funcționare a serviciilor de salubritate și la nivelul

sectoarelor municipiului București, în timp ce această subdiviziune administrativ-teritorială nu se află printre cele enumerate în cuprinsul textului constituțional invocat, care se limitează la comune, orașe și județe. În plus, sunt încălcate și prevederile Legii administrației publice locale nr. 215/2001. Ordonanța criticată contravine și dispozițiilor art. 115 alin. (4) și (6) din Legea fundamentală, întrucât obiectul său de reglementare nu are natura unei veritabile situații extraordinare, iar motivele invocate de legiuitorul delegat în preambulul ordonanței nu justifică urgența adoptării unui astfel de act normativ. În concluzie, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, sub aspectul criticilor raportate la dispozițiile Legii nr. 215/2001. Cât privește criticile de neconstituționalitate referitoare la încălcarea art. 3 alin. (3) și a art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, susține că acestea nu sunt întemeiate, deoarece ordonanța de urgență criticată respectă cerințele impuse de aceste norme fundamentale, astfel cum rezultă și din preambulul său.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 9.350/3/2008, **Tribunalul București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2007**

pentru modificarea și completarea Legii serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006.

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de municipiul București, prin primarul general, într-o acțiune de contencios administrativ având ca obiect anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2007, prin aceea că disting sectoarele municipiului București ca și unități administrativ-teritoriale, cu atribuții și în domeniul emiterii de hotărâri pentru serviciul de salubritate, contravin prevederilor art. 3 alin. (3) din Constituție, precum și unor norme legale cu forță juridică superioară din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 și din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006. În acest sens, se arată că „este nelegal a se atribui drepturi sectoarelor municipiului București (...), și anume de a elabora și a aproba strategiile locale cu privire la dezvoltarea și funcționarea serviciului de salubritate, creându-se astfel un cadru juridic neunitar de organizare și gestionare a acestui serviciu”.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2007 contravine și prevederilor art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, deoarece aceasta nu vizează, în realitate, o situație extraordinară, care să impună adoptarea de soluții imediate în vederea evitării unei grave atingeri a interesului public. Argumentele invocate în motivarea urgenței, printre care și contradicțiile dintre unele acte normative în vigoare, nu justifică pretinsul caracter de urgență, iar „instrumentul de motivare prezintă o serie de deficiențe în sensul că nu este prezentat impactul actual și viitor al contradicțiilor, nu sunt evaluate consecințele lipsei de reglementare prin ordonanță, iar motivarea conține greșeli în sensul că precizările de natură juridică și organizatorică nu pot constitui situații extraordinare.”

Tribunalul București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, actul normativ criticat fiind în concordanță și cu prevederile Legii administrației publice locale nr. 215/2001.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2007 sunt constituționale. Se arată că, potrivit art. 1 alin. (2) lit. h) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, sectoarele constituie subdiviziuni administrativ-teritoriale ale municipiilor. Este atributul exclusiv al legiuitorului de a reglementa cadrul funcțional al serviciilor de salubritate și modul de organizare și funcționare a acestora la nivelul unităților administrativ-teritoriale și a sectoarelor municipiului București, fără ca prin aceasta să fie încălcate prevederile art. 3 alin. (3) din Constituție, invocate, și nici ale art. 115 alin. (4) și (6) din aceasta, fiind respectate condițiile referitoare la adoptarea unei ordonanțe de urgență.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile

legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2007 pentru modificarea și completarea Legii serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 1 octombrie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 224/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 743 din 3 noiembrie 2008.

În opinia autorului excepției, dispozițiile actului normativ criticat contravin prevederilor art. 3 alin. (3) din Constituție, referitoare la organizarea administrativă a teritoriului României, precum și ale art. 115 alin. (4) și (6) din aceasta, referitoare la condițiile în care Guvernul poate adopta o ordonanță de urgență, și anume: numai în situații extraordinare, în care reglementarea nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acesteia și de a nu afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că aceasta urmează să fie respinsă ca neîntemeiată, pentru cele ce se vor arăta în continuare.

Art. 3 alin. (3) prima teză din Constituție reglementează organizarea administrativă a teritoriului, prin delimitarea acestuia în unități administrativ-teritoriale — comune, orașe și județe —, iar în teza a doua sunt menționate municipiile ca fiind unele orașe declarate, în condițiile legii, ca atare. Pe această linie, art. 121 alin. (3) din Legea fundamentală menționează că autoritățile administrației publice — consiliile locale alese și primarii aleși în condițiile legii — se pot constitui și în subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor. Potrivit art. 73 alin. (3) lit. o) organizarea administrației publice locale, a **teritoriului**, precum și regimul general privind autonomia locală se reglementează prin lege organică. Aceste norme constituționale au fost dezvoltate în reglementările cuprinse în Legea administrației publice locale nr. 215/2001. Capitolul V din această lege reglementează „Administrația publică a municipiului București”, acesta fiind organizat în 6 subdiviziuni administrativ-teritoriale, numite sectoare. Totodată, art. 1 alin. (2) lit. h) din lege identifică subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor cu sectoarele municipiului București sau alte subdiviziuni ale municipiilor, ale căror delimitare și organizare se fac prin lege. Potrivit alin. (2) lit. d) și e) ale aceluiași text legal, subdiviziunile administrative-teritoriale ale municipiilor îndeplinesc, prin autoritățile administrației publice, fie funcții deliberative, prin consiliile locale, fie funcții executive, prin primari.

Curtea constată că, prin stabilirea obiectului de reglementare a actului normativ atacat „Serviciul public de salubritate a localităților”, înființat și organizat la nivelul comunelor, orașelor, municipiilor, județelor și al sectoarelor municipiului București, precum și al asociațiilor de dezvoltare intercomunitară având ca obiectiv serviciile de salubritate, nu se înfrâng sub nicio formă dispozițiile constituționale ale art. 3 alin. (3) referitoare la organizarea teritoriului României, sub aspect administrativ, în comune, orașe și județe.

Cât privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2007, raportată la prevederile art. 115 alin. (4) din Legea fundamentală, Curtea

reține că la adoptarea actului normativ criticat au fost respectate toate condițiile specifice reglementării prin procedura delegării legislative a ordonanțelor de urgență. Mai mult, prin obiectul său de reglementare, aceasta nu afectează regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile,

libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu vizează măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică, astfel încât, potrivit criticii de neconstituționalitate formulate, să fie nesocotite normele art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2007 pentru modificarea și completarea Legii serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, excepție ridicată de municipiul București, prin primarul general, în Dosarul nr. 9.350/3/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 165

din 10 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1 și 4 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent-șef delegat

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1 și 4 din Codul penal, excepție ridicată de Adrian Aron Stencoane în Dosarul nr. 115/97/2005 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 115/97/2005, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 215 alin. 1 și 4 din**

Codul penal, excepție ridicată de Adrian Aron Stencoane în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 11 și 20 prin raportare la art. 1 din Protocolul nr. 4 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 45 referitoare la libertatea economică și ale art. 135 alin. (2) lit. a) din Legea fundamentală, deoarece statuează o sancțiune penală în condițiile în care eroarea contractuală sau neîndeplinirea unei obligații nu poate fi sancționată decât prin aplicarea unei sancțiuni civile.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 215 alin. 1 și 4 din Codul penal, cu denumirea marginală *Înșelăciunea*, care au următorul conținut:

— Art. 215 alin. 1 și 4 din Codul penal: „*Inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în scopul de a obține pentru sine sau pentru altul un folos material injust și dacă s-a pricinuit o pagubă, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 12 ani. [...]*”

Emiterea unui cec asupra unei instituții de credit sau unei persoane, știind că pentru valorificarea lui nu există provizia sau acoperirea necesară, precum și fapta de a retrage, după emitere, provizia, în totul sau în parte, ori de a interzice trasului de a plăti înainte de expirarea termenului de prezentare, în scopul arătat în alin. 1, dacă s-a pricinuit o pagubă posesorului cecului, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alin. 2.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 215 alin. 4 din Codul penal s-a mai pronunțat, prin raportare la art. 20 din Constituție, prin Decizia nr. 173 din 4 noiembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1 și 4 din Codul penal, excepție ridicată de Adrian Aron Stencoane în Dosarul nr. 115/97/2005 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef delegat,
Afrodita Laura Tutunaru

DECIZIA Nr. 168

din 10 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent-șef delegat

21 decembrie 1999, în sensul respingerii acesteia. Cu acel prilej, Curtea a reținut că textul legal criticat incriminează înșelăciunea ca pe o gravă faptă antisocială contra patrimoniului, constând în înșelarea încrederii participanților la raporturile juridice patrimoniale, fapt absolut intolerabil în cadrul acestora. De altfel, în toate sistemele de drept înșelăciunea ori escrocheria este o faptă incriminată și sever sancționată.

Cu privire la încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 45 referitoare la *Libertatea economică* și ale art. 135 alin. (2) lit. a) referitoare la asigurarea de către statul român a libertății comerțului, Curtea reține că, așa cum rezultă din chiar conținutul textului criticat, elementul material al infracțiunii de înșelăciune are drept premisă o acțiune de inducere în eroare determinantă fără de care un contract nu s-ar fi încheiat în condițiile respective. Prin urmare, nu poate fi confundată infracțiunea de înșelăciune cu neexecutarea unei obligații contractuale. De aceea, invocarea dispozițiilor constituționale menționate, precum și a celor ale art. 11 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, privitoare la interzicerea sancționării penale a neexecutării unei obligații contractuale, este total nepertinentă.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, inclusiv pentru art. 215 alin. 1 din Codul penal.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cristiana Irimia în Dosarul nr. 6.483/1/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

La dosar, autorul excepției a depus o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată în vederea obținerii soluției ce va fi pronunțată în cadrul contestației în anulare

formulate împotriva deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 9 judecători prin care a fost respins ca tardiv recursul declarat împotriva încheierii de sesizare a Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public se opune acordării unui nou termen de judecată.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 și al art. 156 din Codul de procedură civilă, dispune respingerea cererii de acordare a unui nou termen de judecată.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 6.483/1/2008, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Cristiana Irimia în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 132 alin. (1) referitoare la principiile care guvernează activitatea procurorilor, ale art. 131 alin. (1) referitoare la rolul procurorilor în activitatea judiciară, precum și ale art. 21 alin. (2) referitoare la exercitarea dreptului de acces liber la justiție.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cristiana Irimia în Dosarul nr. 6.483/1/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Plângerea în fața judecătorului împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 199 din 28 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 24 martie 2008, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 5 din Codul de procedură penală. De altfel, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate prin numeroase decizii, statuând că nu contravin Constituției.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent-șef delegat,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 179

din 12 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) și art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 1 lit. a), art. 2 alin. 1 lit. f), art. 3 și art. 6 alin.1 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) și art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 1 lit. a), art. 2 alin. 1 lit. f), art. 3 și art. 6 alin. 1 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, excepție ridicată de Societatea Comercială „Pașca” — S.R.L. în Dosarul nr. 13.989/325/2007 al Judecătoriei Timișoara .

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată în ceea ce privește dispozițiile art. 32 alin. (2) și art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 1 lit. a), art. 2 alin. 1 lit. f) și art. 6 alin. 1 din Legea nr. 12/1990 și, respectiv, ca inadmisibilă în ceea ce privește art. 3 din Legea nr. 12/1990, abrogat la data ridicării excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 13.989/325/2007, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) și art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 1 lit. a), art. 2 alin. 1 lit. f), art. 3 și art. 6 alin. 1 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite**, excepție invocată de Societatea Comercială „Pașca” — S.R.L.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că, întrucât cauza dedusă judecătii are un obiect mai mare de 3 miliarde lei vechi, competența de soluționare a acesteia revine tribunalului, iar nu judecătoriei, soluția contrară, consacrată de dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 criticate, fiind discriminatorie. Cât privește normele din Legea nr. 12/1990 ce fac obiectul excepției, se susține că „sanționarea realizării unei activități care nu se desfășoară în condițiile legii este excesivă și contrară Constituției, în condițiile în care sancționarea nu se individualizează pe diferite modalități de realizare a activităților neconforme cu legea și pe diferite modalități de neîndeplinire a condițiilor stabilite de lege.” În plus, „confiscarea veniturilor obținute prin realizarea unei activități care nu se desfășoară în condițiile legii este excesivă și aduce atingere proprietății.”

Judecătoria Timișoara apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că dispozițiile criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) și art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 1 lit. a), art. 2 alin. 1 lit. f) și art. 6 alin. 1 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite este neîntemeiată. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a art. 3 din Legea nr. 12/1990, aceasta este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 32 alin. (2) și art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 1 lit. a), art. 2 alin. 1 lit. f), art. 3 și art. 6 alin. 1 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite.

Textele criticate din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, au următorul cuprins:

— Art. 32 alin. (2): „*Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimite de îndată judecătoriei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.*”;

— Art. 34 alin. (2): „*Hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la secția contencios administrativ a tribunalului. Motivarea recursului nu este obligatorie. Motivele de recurs pot fi susținute și oral în fața instanței. Recursul suspendă executarea hotărârii.*”

Textele criticate din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 133 din 20 iunie 1991, cu modificările și completările ulterioare, au următorul cuprins:

— Art. 1 lit. a): „*Constituie activități comerciale ilicite și atrag răspunderea contravențională sau penală, după caz, față de cei care le-au săvârșit, următoarele fapte:*

a) *efectuarea de acte sau fapte de comerț de natura celor prevăzute în Codul comercial sau în alte legi, fără îndeplinirea condițiilor stabilite prin lege.*”;

— Art. 2 alin. 1 lit. f): „1 *Constituie contravenții faptele prevăzute la art. 1 lit. a)—k) și se sancționează după cum urmează: [...]*

f) *faptele prevăzute la lit. a), b), e), g), i), j) și k), în cazul în care au fost săvârșite de persoane juridice, cu amendă de la 6.000 lei la 20.000 lei.*”;

— Art. 6 alin. 1: „*Mărfurile sau produsele care au servit sau au fost destinate să servească la săvârșirea vreuneia dintre faptele prevăzute la art. 1 lit. a), b), d), e), g) și j), dacă sunt ale contravenientului sau ale agentului economic, precum și sumele de bani și lucrurile dobândite prin săvârșirea contravenției se confiscă și se valorifică în condițiile legii, contravaloarea lor făcându-se venit la bugetul administrației publice centrale.*”

Art. 3 din Legea nr. 12/1990, criticat de asemenea de autorul excepției și care privea competența judecătorească de a se pronunța asupra legalității și temeiniciei procesului-verbal de contravenție întocmit în baza Legii nr. 12/1990, era abrogat la data sesizării Curții Constituționale prin Legea nr. 105/1997 pentru soluționarea obiecțiilor, contestațiilor și a plângerilor asupra sumelor constatate și aplicate prin actele de control sau de impunere ale organelor Ministerului Finanțelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 136 din 30 iunie 1997.

În susținerea excepției se invocă dispozițiile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 44 alin. (1) și (8) privind dreptul de proprietate privată și ale art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea pentru toți a justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată următoarele:

I. În ceea ce privește prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 criticate, acestea au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu dispozițiile Legii fundamentale invocate în prezenta cauză.

Astfel, cât privește art. 32 alin. (2) din actul normativ menționat, prin Decizia nr. 813 din 27 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 705 din 18 octombrie 2007, Curtea, respingând excepția, a constatat că „textul de lege criticat nu îngrădește dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ci

instituie norme de procedură privind soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, și anume instanța competentă să soluționeze plângerea. Această modalitate de reglementare reprezintă însă opțiunea legiuitorului, fiind în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, republicată, privind competența și procedura în fața instanțelor judecătorești. Prin reglementarea criticată legiuitorul nu a înțeles să limiteze controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, ci să asigure un climat de ordine, indispensabil exercitării, în condiții optime, a acestor drepturi constituționale”.

De asemenea, prin Decizia nr. 1.128 din 27 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 20 decembrie 2007, și prin Decizia nr. 81 din 8 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 7 martie 2007, Curtea Constituțională a statuat că art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor „reprezintă o aplicare a principiului *specialia generalibus derogant*, în sensul competenței atribuite de art. 126 alin. (2) din Constituție legiuitorului, care poate institui, pentru situații deosebite, reguli speciale în ceea ce privește stabilirea competenței instanțelor de judecată și a procedurii de judecată”.

Tot astfel, prin Decizia nr. 737 din 13 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 732 din 30 octombrie 2007, Curtea Constituțională a respins, pentru considerentele acolo reținute, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001.

II. Cât privește dispozițiile art. 1 lit. a), art. 2 alin. 1 lit. f) și art. 6 alin. 1 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, Curtea s-a mai pronunțat de asemenea în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 429 din 18 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 5 decembrie 2003, a cărei soluție de respingere a excepției de neconstituționalitate, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

III. Excepția de neconstituționalitate a art. 3 din Legea nr. 12/1990, criticat de asemenea de autoarea excepției, urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, având în vedere faptul că acest text de lege era abrogat la data sesizării excepției de neconstituționalitate, iar, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai cu privire la constituționalitatea dispozițiilor legale în vigoare.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) și art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 1 lit. a), art. 2 alin. 1 lit. f) și art. 6 alin. 1 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, excepție ridicată de Societatea Comercială „Pașca” — S.R.L. în Dosarul nr. 13.989/325/2007 al Judecătorei Timișoara.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 180

din 12 februarie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22—28 din Legea nr. 275/2006
privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare
în cursul procesului penal**

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22, art. 25 și art. 27 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Gheorghe Nechifor în Dosarul nr. 4.611/302/2008 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 2.117 D/2008, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23—28 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Neculai Ciobanu în Dosarul nr. 7.660/302/2008 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.872 D/2008 și nr. 2.117 D/2008, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.117 D/2008 la Dosarul nr. 1.872 D/2008, care a fost primul înregistrat.

După strigarea cauzei, se prezintă autorul excepției Gheorghe Nechifor. Având cuvântul, acesta solicită admiterea excepției astfel cum a fost formulată, reiterând motivele expuse în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând că susținerile autorilor excepției vizează probleme de interpretare și aplicare a legii, care nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 august 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.611/302/2008, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22, art. 25 și art. 27 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în**

cursul procesului penal, excepție invocată de Gheorghe Nechifor.

Prin Încheierea din 23 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 7.660/302/2008, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23—28 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**, excepție invocată de Neculai Ciobanu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, asemănătoare în dosarele conexe, se susține, în esență, că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, deoarece, în cauză, în mod discriminatoriu nu se ia în considerare modul de comportare, participarea la activitățile din cadrul programelor social-educative a condamnatului. Totodată, se arată că prin caracteristicile limitative ale stabilirii respectivelor regimuri de executare se îngădesc drepturile persoanei condamnate. Se încalcă dispozițiile constituționale și prin aceea că se permite punerea în executare a unor hotărâri administrative și disciplinare de către comisia de individualizare înainte de a fi supuse cenzurii instanței de judecată, aceasta din urmă fiind obligată să mențină soluția inițială.

Judecătoria Sectorului 5 — Secția I penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că dispozițiile criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie, consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

În ceea ce privește obiectul excepției de neconstituționalitate, se constată că, deși potrivit dispozitivului Încheierii din 23 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 7.660/302/2008 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală, acesta îl constituie art. 23—28 din Legea nr. 275/2006, din examinarea considerentelor aceleiași încheieri, precum și a susținerilor autorului excepției consemnate în concluziile scrise depuse la

dosarul instanței de judecată rezultă că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie și prevederile art. 22 din același act normativ. Așa fiind, Curtea urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, cuprinse în: art. 22 — *Regimul închis*, art. 23 — *Regimul semideschis*, art. 24 — *Regimul deschis*, art. 25 — *Stabilirea regimului de executare a pedepselor privative de libertate*, art. 26 — *Schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate*, art. 27 — *Individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate*, art. 28 — *Individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate în cazul minorilor și tinerilor*.

În susținerea excepției se invocă art. 16, art. 21 și art. 24 din Constituție privind egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție și, respectiv, dreptul la apărare. Se invocă, totodată, prevederile art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un recurs efectiv.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Dispozițiile criticate, care stabilesc regimurile de executare a

pedepselor privative de libertate, nu stabilesc privilegiul sau discriminări. Astfel, prin reglementarea unor limite și condiții cu privire la exercitarea drepturilor de către persoanele care execută o pedeapsă privativă de libertate nu înseamnă că se realizează o discriminare a acestor subiecte de drept, sau se încalcă liberul acces la justiție, respectiv dreptul la apărare al acestora.

Nu se poate reține nici încălcarea liberului acces la justiție și nici a dreptului la apărare, deoarece condamnatul are dreptul să se adreseze instanței de judecată după ce nemulțumirile sale au fost examinate de judecătorul delegat cu executarea pedepselor, și, în acest cadru, beneficiind de toate garanțiile unui proces echitabil, să formuleze toate apărările pe care le consideră necesare.

În ceea ce privește susținerile vizând modul de interpretare și aplicare a legii în raport cu situația concretă în care se află condamnații, acestea sunt de competența instanțelor judecătorești, în cadrul căilor de atac prevăzute de lege, iar nu a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22—28 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Gheorghe Nechifor și, respectiv, de Neculai Ciobanu în dosarele nr. 4.611/302/2008 și nr. 7.660/302/2008 ale Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 182

din 12 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (2), (3) și (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (2) și (3) din Legea nr. 275/2006 privind

executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Flaviu Ionuț Gubandru în Dosarul nr. 9.287/197/2008 al Judecătoriei Brașov.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 2.127 D/2008, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (2) și (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Marcel Cișlaru în Dosarul nr. 15.150/245/2008 al Judecătoriei Iași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.887 D/2008 și nr. 2.127 D/2008 au obiect parțial identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.127 D/2008 la Dosarul nr. 1.887 D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, făcând trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 9.287/197/2008, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (2) și (3) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**, excepție invocată de Flaviu Ionuț Gubandru.

Prin Încheierea din 18 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 15.150/245/2008, **Judecătoria Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (2) și (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**, excepție invocată de Marcel Cășlaru.

În motivarea excepției de neconstituționalitate asemănătoare în dosarele conexe, se susține, în esență, că procedura desfășurată în fața judecătorului delegat cu executarea pedepselor din cadrul penitenciarului ar trebui asimilată unei judecăți în materie penală, astfel că ar trebui să existe toate garanțiile procesuale specifice procesului penal. Se arată că petentul ar trebui să fie asistat de un apărător, iar la momentul administrării probelor și audierii martorilor ar trebui să fie prezent și acesta pentru respectarea principiului contradictorialității. Se mai susține că ar trebui să fie prezent și un reprezentant al Ministerului Public.

Judecătoria Brașov apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că dispozițiile criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate. Arată că, în speță, nu suntem în prezența unei acuzații în materie penală, ținând seama de înțelesul pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului îl oferă acestei noțiuni. Astfel, în Cauza *Deweer împotriva Belgiei, 1980, și Foti și alții împotriva Italiei, 1982*, Curtea a apreciat că noțiunea de *acuză* trebuie definită mai degrabă în sens material decât formal și se referă la *existența unei notificări din partea autorităților cu privire la imputarea săvârșirii unei infracțiuni*. Or, în cazul procedurii în fața judecătorului-delegat nu se poate susține că petentului i se aduce o acuzație în acest sens. În opinia instanței, nu se poate aprecia că prin natura și gravitatea sancțiunilor pe care le prevede, Legea nr. 275/2006 intră în sfera de aplicare a noțiunii

de „materie penală”, astfel cum este aceasta definită de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Judecătoria Iași apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că dispozițiile criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie, consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, cuprinse în art. 74 alin. (2), (3) și (7), potrivit cărora: „(2) *Persoana condamnată este ascultată la locul de deținere, în mod obligatoriu, la judecarea plângerii.*

(3) *Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate poate proceda la ascultarea oricărei alte persoane, în vederea aflării adevărului.[...]*

(7) *Plângerea formulată conform alin. (1) și contestația introdusă potrivit alin. (5) nu suspendă executarea sancțiunilor disciplinare, cu excepția celei prevăzute în art. 71 alin. (1) lit. f).”*

În susținerea excepției se invocă art. 23 alin. (11) și art. 24 din Constituție privind prezumția de nevinovăție, respectiv dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că art. 74 din Legea nr. 275/2006 a mai fost supus controlului de constituționalitate prin raportare la prevederile art. 23 alin. (11) și art. 24 din Constituție, invocate și în prezenta cauză. Astfel, de exemplu, prin deciziile nr. 462 din 15 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 din 7 iunie 2007, și nr. 827 din 2 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 721 din 25 octombrie 2007, Curtea a respins, pentru considerentele acolo reținute, excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții legale.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (2), (3) și (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Flaviu Ionuț Gubandru în Dosarul nr. 9.287/197/2008 al Judecătoriei Brașov și de Marcel Cîșlaru în Dosarul nr. 15.150/245/2008 al Judecătoriei Iași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 183

din 12 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Penitenciarul Codlea în Dosarul nr. 9.371/197/2008 al Judecătoriei Brașov.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând că în cauză se critică o omisiune de reglementare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 9.371/197/2008, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**, excepție invocată de Penitenciarul Codlea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că este inechitabil ca doar persoana privată de libertate să poată ataca încheierea judecătorului-delegat, iar partea interesată – administrația locului de deținere – să nu aibă un asemenea drept atunci când judecătorul-delegat anulează o

hotărâre luată de penitenciar față de persoana privată de libertate.

Judecătoria Brașov apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, arătând că dispozițiile criticate restrâng dreptul persoanei nemulțumite, Penitenciarul Codlea, de a exercita calea de atac, ceea ce ar însemna o achiesare la încălcarea implicită a prevederilor art. 21 și art. 129 din Constituție. Se încalcă principiul „egalității de arme” în sensul că fiecare parte din proces trebuie să aibă șanse egale de a-și prezenta cauza și că nimeni nu trebuie să beneficieze de un avantaj asupra adversarului.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale. Apreciază critica de neconstituționalitate ca fiind formulată din perspectiva unei omisiuni de reglementare, or, completarea textului legal nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 38 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 627 din 20 iulie 2006, potrivit căruia „*Împotriva încheierii judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate persoana condamnată poate introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii*”.

În opinia autoarei excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 privind dreptul la apărare, precum și ale art. 129 referitoare la exercitarea căilor de atac, cu raportare la art. 6 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil și dreptul la un recurs efectiv.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că dispozițiile art. 38 alin. (7) din

Legea nr. 275/2006 sunt criticate din perspectiva unei omisiuni de reglementare, respectiv pentru faptul că, potrivit acestui text legal, numai persoana condamnată are dreptul de a introduce contestație la judecătoria împotriva încheierii judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, iar nu și administrația penitenciarului. Se creează astfel, în opinia autoarei excepției, o situație inechitabilă, în contradicție cu normele constituționale și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate. Asemenea critici nu intră în competența Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Penitenciarul Codlea în Dosarul nr. 9.371/197/2008 al Judecătoriei Brașov.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

**pentru aprobarea Instrucțiunilor privind reglementarea
activităților în cadrul Ministerului Apărării Naționale care
vizează problematica Agenției Europene de Apărare**

Pentru aplicarea prevederilor art. 5 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile privind reglementarea activităților în cadrul Ministerului Apărării Naționale care vizează problematica Agenției Europene de Apărare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Mihai Stănișoară

București, 3 martie 2009.
Nr. M.25.

INSTRUCȚIUNI

privind reglementarea activităților în cadrul Ministerului Apărării Naționale
care vizează problematica Agenției Europene de ApărareCAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. — Scopul prezentelor instrucțiuni este acela de a reglementa cadrul instituțional intern pentru desfășurarea activităților în cadrul Ministerului Apărării Naționale, denumit în continuare *MApN*, în relația cu Agenția Europeană de Apărare/European Defence Agency, denumită în continuare *EDA*, și cu celelalte instituții guvernamentale pe această problematică.

Art. 2. — Domeniile de aplicare a prezentelor instrucțiuni sunt următoarele:

a) reprezentarea *MApN* în cadrul procesului decizional și al mecanismelor de lucru ale *EDA*;

b) reglementarea procesului de decizie, coordonarea, desfășurarea și monitorizarea activităților în cadrul *MApN* în relația cu *EDA*;

c) relaționarea cu instituțiile guvernamentale și neguvernamentale pe problematica *EDA*.

Art. 3. — (1) Ministerul Afacerilor Externe, denumit în continuare *MAE*, este instituția coordonatoare la nivel național pe problematica *EDA*.

(2) Reprezentanții *MApN* participă la reuniunile de coordonare și la grupurile de lucru ad-hoc constituite/convocate la inițiativa *MAE* sau a altor instituții implicate.

CAPITOLUL II
Structuri și competențe la nivelul
Ministerului Apărării Naționale

Art. 4. — (1) Ministrul apărării naționale reprezintă România în Comitetul director al *EDA*, format din miniștrii apărării/*EDA Steering Board in Defence Ministers formation*, denumit în continuare *MOD SB*. Mandatul de participare la reuniunile *MOD SB* este aprobat prin memorandum de către primul-ministru al României. După desfășurarea reuniunilor, primul-ministru al României este informat asupra dezbaterilor, concluziilor și deciziilor adoptate.

(2) Participarea *MApN* la proiectele și programele *EDA* este inițiată de punctele de contact naționale pe domeniile de lucru specializate ale *EDA/National points of contact*, denumite în continuare *POCs*, avizată de Punctul de contact național central pentru relația cu *EDA/Central point of contact*, denumit în continuare *CPOC*, și aprobată de către ministrul apărării naționale.

(3) Mecanismul general de implicare în proiectele și programele *EDA* presupune următoarele activități și responsabilități:

a) pe baza necesităților naționale și a priorităților în dezvoltarea capacităților militare, *POCs* inițiază propunerile de participare la proiectele și programele *EDA*;

b) avizarea propunerilor de participare la proiectele și programele *EDA* se realizează de următoarele structuri ale *MApN*: Statul Major General, denumit în continuare *SMG*, din perspectiva necesităților militare și a cerințelor operaționale; Departamentul pentru politica de apărare și planificare, denumit în continuare *DPAP*, din punctul de vedere al obiectivelor politico-militare naționale și al resurselor de finanțare a participării la proiectul/programul respectiv; Departamentul pentru armamente, denumit în continuare *DpA*, din perspectiva

capacităților naționale de cercetare-dezvoltare și de producție, pentru implicarea în proiectul/programul respectiv;

c) *CPOC* promovează documentele transmise de structuri, pentru aprobare, ministrului apărării naționale.

Art. 5. — (1) *CPOC* pentru relația cu *EDA* se asigură de către *DPAP*, iar înlocuitorul acestuia se asigură de către Direcția politici de apărare din cadrul *DPAP*.

(2) *CPOC* are următoarele competențe:

a) participă la Comitetul pregătit al Comitetului director al *EDA/EDA Steering Board Preparatory Commity*, denumit în continuare *PREPCOM*, pentru pregătirea *MOD SB*; mandatul de participare se aprobă de către ministrul apărării naționale, după consultarea *POCs*; după desfășurarea reuniunii îl informează pe ministrul apărării naționale, pe secretarul de stat și șef al *DPAP* și *POCs* asupra dezbaterilor și concluziilor rezultate;

b) coordonează și monitorizează activitatea curentă a *POCs* în cadrul *MApN* pe domeniile de lucru ale *EDA*, prin convocarea de reuniuni periodice de analiză și proiecție, avizează mandatele de participare la activitățile *EDA* și primește concluziile rezultate în urma desfășurării acestor activități;

c) monitorizează problematica globală a *EDA* și gestionează mesajele/documentele primite prin rețeaua *EXTRANET* a *EDA* sau alte canale;

d) propune periodic, semestrial și anual, ministrului apărării naționale și secretarului de stat și șef al *DPAP* orientările politico-militare pentru activitățile *MApN* în relația cu *EDA*, după consultarea *MAE* și a *POCs*;

e) înaintează periodic, semestrial și anual, ministrului apărării naționale și secretarului de stat și șef al *DPAP* informări privind activitatea structurilor *MApN* în relația cu *EDA*, după consultarea *POCs*;

f) informează *POCs*, după desfășurarea reuniunii *MOD SB*, asupra dezbaterilor, concluziilor și deciziilor adoptate;

g) reprezintă Punctul de contact central al *MApN* în relația cu *MAE*, pe problematica *EDA*; în acest context, coordonează răspunsurile *MApN* la solicitările și inițiativele *MAE* în acest domeniu, precum și propunerile de poziție sau de implicare a *MApN* în diverse inițiative și proiecte ale *EDA*;

h) avizează propunerile de participare la activitățile și proiectele *EDA*, care sunt inițiate de către directorul național pentru capacități militare în domeniul capacități militare/*Capabilities*, denumit în continuare *domeniul CAP*, de către directorul național pentru armamente în domeniul armamentelor/*Armaments*, denumit în continuare *domeniul ARM*, și în domeniul industrie și piață/*Industry&Market*, denumit în continuare *domeniul I&M*, precum și de către directorul național pentru cercetare și tehnologii în domeniul cercetare și tehnologie/*Research&Technology*, denumit în continuare *domeniul R&T*;

i) asigură relația principală cu Punctul de contact pentru *EDA* din cadrul Reprezentanței Permanente a României pe lângă Uniunea Europeană.

(3) Pentru gestionarea/asigurarea relației operaționale cu *EDA*, *CPOC* este sprijinit de următoarele structuri de expertiză:

a) grupul de expertiză/experti din cadrul Direcției politici de apărare, denumită în continuare *DPA*, pentru aspectele politico-strategice ale proiectelor *EDA*, participarea la mecanismul decizional al *EDA* și ca punct de contact al *MApN* în cadrul mecanismului de coordonare, comunicare și consultare la nivel

național pe problematica EDA, denumit în continuare *MCCC*, și al mecanismului național de coordonare pe afaceri europene;

b) grupul de expertiză/experti din cadrul Direcției planificare integrată a apărării, denumită în continuare *DPIA*, care asigură Punctul de contact național în domeniul planificării apărării în relația cu EDA/Defence Data POC, pentru planificarea participării MApN la activitățile și proiectele EDA, aspectele bugetare/financiare ale EDA și inițiativele/proiectele EDA în domeniul planificării apărării.

CAPITOLUL III

Structuri și competențe în domeniul capacităților militare

Art. 6. — (1) Șeful Direcției planificare strategică din cadrul SMG participă, în calitate de reprezentant național, la reuniunile Comitetului director al EDA format din directorii naționali pentru capacități militare/EDA Steering Board in Capability Directors formation, denumit în continuare *CAP SB*, și asigură Punctul de contact național al directorului pentru capacități militare în relația cu EDA, denumit în continuare *CAP POC*.

(2) CAP POC coordonează și monitorizează, la nivelul MApN și al structurilor subordonate, activitățile aferente procesului de dezvoltare a capacităților militare în relația cu EDA.

(3) Pentru gestionarea/asigurarea relației operaționale cu EDA, CAP POC coordonează activitatea punctelor de contact naționale pentru echipele de dezvoltare integrată din cadrul EDA/Integrated Development Teams POCs, denumite în continuare *IDTs POCs*, și punctele de contact naționale pentru echipele de proiect din cadrul EDA/Project Teams POCs, denumite în continuare *PTs POCs*, fiind sprijinit de un asistent și un grup de experți.

Art. 7. — (1) CAP POC are următoarele competențe:

a) participă la reuniunile CAP SB și la alte activități ale EDA în domeniul CAP, informând CPOC și structurile implicate cu privire la dezbaterile, concluziile și deciziile adoptate la aceste reuniuni;

b) gestionează problematica EDA în domeniul CAP, precum și mesajele/documentele primite prin rețeaua EXTRANET a EDA în acest domeniu sau prin alte canale;

c) inițiază propuneri pentru implicarea MApN în programele și inițiativele EDA, derulate în cadrul echipelor de dezvoltare integrată din cadrul EDA/EDA Integrated Development Teams, denumite în continuare *IDTs*, și în cadrul echipelor de proiect din cadrul EDA/EDA Project Teams, denumite în continuare *PTs*, în funcție de nevoile și cerințele proprii de dezvoltare a capacităților militare naționale;

d) participă la reuniunile de coordonare convocate de CPOC de analiză și proiecție a activităților POCs, prezentând elemente referitoare la participarea structurilor MApN la procesele de dezvoltare a capacităților militare derulate în cadrul EDA;

e) participă la reuniuni sau grupuri de lucru organizate de MAE în cadrul MCCC, în domeniul CAP, și informează CPOC despre desfășurarea acestora;

f) informează periodic, semestrial și anual, CPOC în legătură cu activitățile desfășurate la nivelul MApN în domeniul CAP în relația cu EDA și cu propunerile de activități pentru perioada următoare;

g) asigură relația cu Punctul de contact pentru EDA din cadrul Reprezentanței Permanente a României pe lângă Uniunea Europeană, în domeniul propriu de responsabilitate.

(2) Asistentul CAP POC și echipa de experți au următoarele atribuții:

a) asigură gestionarea problematicii EDA în domeniul CAP, precum și a mesajelor/documentelor primite prin rețeaua EXTRANET a EDA în acest domeniu sau prin alte canale;

b) participă la PREPCOM, care pregătește reuniunile CAP SB;

c) participă la alte activități de lucru ale EDA în domeniul CAP;

d) participă la reuniuni sau grupuri de lucru organizate de MAE în cadrul MCCC, în domeniul CAP, și informează CAP POC despre desfășurarea acestora;

e) asigură coordonarea activităților IDTs POCs și PTs POCs.

Art. 8. — (1) SMG stabilește IDTs POCs, PTs POCs și punctele de contact naționale pentru grupurile de proiecte ad-hoc/Ad Hoc Project Groups POCs, la care a fost decisă participarea României.

(2) SMG, la inițiativa șefului Direcției planificare strategică în calitate de CAP POC, propune ministrului apărării naționale, periodic sau ori de câte ori este nevoie, cu avizul CPOC, participarea la activități și proiecte de cooperare în cadrul EDA în domeniul CAP. Totodată, desemnează POCs pentru activitățile aferente acestor proiecte.

CAPITOLUL IV

Structuri și competențe în domeniul armamentelor, al industriei și pieței echipamentelor de apărare

Art. 9. — (1) Locțiitorul șefului DpA — directorul național pentru armamente//National Armaments Director, denumit în continuare *NAD*, participă, în calitate de reprezentant național, la reuniunile Comitetului director al EDA format din directorii naționali pentru armamente/EDA Steering Board in NAD formation, denumit în continuare *NAD SB*, și asigură Punctul de contact național al NAD în relația cu EDA/NAD Point of contact, denumit în continuare *NAD POC*.

(2) Pentru gestionarea/asigurarea relației operaționale cu EDA, NAD desemnează o structură de sprijin ad-hoc compusă din locțiitorul NAD POC, asistentul în domeniul armamentelor și asistentul în domeniul industriei și pieței echipamentelor de apărare. Asistenții sunt și Punct de contact național pentru armamente în relația cu EDA/Armaments POC, denumit în continuare *ARM POC*, respectiv Punct de contact național pentru industrie și piață în relația cu EDA/Industry & Market POC, denumit în continuare *I&M POC*.

Art. 10. — (1) DpA deține rolul de coordonare și monitorizare a activităților de cooperare în domeniul armamentelor, industriei de apărare și pieței echipamentelor de apărare, în relația cu EDA.

(2) DpA, la inițiativa NAD, ARM POC sau I&M POC, propune ministrului apărării naționale, periodic sau ori de câte ori este nevoie, după consultarea CAP POC și cu avizul CPOC, participarea la activități și proiecte de cooperare ale EDA în domeniul armamentelor, industriei și pieței echipamentelor de apărare. Totodată, desemnează punctele de contact pentru activitățile aferente proiectelor specifice.

(3) NAD POC are următoarele competențe:

a) participă la reuniunile NAD SB, informând CPOC și structurile implicate cu privire la dezbaterile, concluziile și deciziile adoptate la aceste reuniuni;

b) gestionează problematica EDA din domeniul armamentelor, al industriei și pieței echipamentelor de apărare, precum și mesajele/documentele primite prin rețeaua EXTRANET a EDA în aceste domenii sau prin alte canale;

c) participă la alte activități de lucru ale EDA în domeniile de responsabilitate, cum ar fi reuniunea NAD POCs;

d) participă la reuniunile de coordonare convocate de CPOC, de analiză și proiecție a activităților POCs;

e) participă la reuniuni sau grupuri de lucru organizate de MAE, în cadrul MCCC, în domeniul armamentelor, al industriei și pieței echipamentelor de apărare, și informează CPOC despre desfășurarea acestora;

f) NAD POC, după consultarea cu CAP POC, transmite către CPOC, pentru avizare, propunerile de participare la proiecte ad-hoc ale EDA, pentru anul următor, în domeniul

armamentelor, al industriei și pieței echipamentelor de apărare, însoțite de necesarul de fonduri;

g) informează periodic, semestrial și anual, CPOC în legătură cu activitățile din domeniul de responsabilitate în relația cu EDA, desfășurate și avute în vedere pentru perioada următoare;

h) asigură relația cu Punctul de contact pentru EDA din cadrul Reprezentanței Permanente a României pe lângă Uniunea Europeană, în domeniul de responsabilitate.

(4) ARM POC are următoarele competențe:

a) monitorizează informația la care are acces în rețeaua EXTRANET a EDA și înaintează către NAD propuneri privind măsuri specifice și puncte de vedere naționale, solicitate statelor membre prin comunicatele emise de Direcția armamente din cadrul EDA;

b) participă la reuniunile organizate de Direcția armamente din cadrul EDA, cu mandatul aprobat de NAD;

c) participă la reuniunile PREPCOM, care pregătesc reuniunile NAD SB, în funcție de agenda acestora;

d) participă la reuniunile de coordonare convocate de CPOC, de analiză și proiecție a activităților POCs;

e) propune spre aprobare NAD rețeaua de experți tehnici pe domeniile specifice programelor și inițiativelor Direcției armamente din cadrul EDA, care să furnizeze expertiza tehnică necesară fundamentării punctelor de vedere naționale;

f) coordonează și monitorizează activitatea rețelei de experți tehnici desemnați în domeniul ARM, în relația cu EDA;

g) înaintează către NAD informări și raportări periodice în domeniul ARM în relația cu EDA;

h) înaintează către NAD propuneri privind îmbunătățirea activității în domeniul ARM, la nivel național și în cadrul MCCC, cu avizul CPOC.

(5) I&M POC are următoarele competențe:

a) monitorizează inițiativele și proiectele din domeniul I&M și informează Ministerul Economiei, denumit în continuare *ME*, și Ministerul Întreprinderilor Mici și Mijlocii, Comerțului și Mediului de Afaceri, denumit în continuare *MIMMCMA*, reprezentanții industriei de apărare și pe cei ai patronatelor din industria de apărare asupra acestora;

b) elaborează, pe baza consultării reprezentanților *ME* și *MIMMCMA*, ai industriei de apărare și patronatelor, propunerile și/sau răspunsurile la solicitările EDA din domeniul I&M;

c) participă la activitățile din domeniul I&M organizate de EDA, cum ar fi discuții bilaterale, reuniuni, seminarii, și susține poziția MApN în cadrul acestora;

d) înaintează propuneri și sugestii privind îmbunătățirea activității în domeniul I&M la nivel național, pe baza consultării reprezentanților *ME* și *MIMMCMA*, industriei de apărare și patronatelor;

e) monitorizează informațiile din Buletinul Electronic al EDA/Electronic Bulletin Board, denumit în continuare *EBB*, și sprijină operatorii economici din industria de apărare în identificarea oportunităților de contractare oferite de *EBB*;

f) monitorizează informațiile prezentate pe rețeaua EXTRANET a EDA și furnizează operatorilor economici din industria de apărare datele de interes pentru aceștia;

g) participă, alături de reprezentanții Agenției de Compensare pentru Achiziții de Tehnică Specială, la activitățile organizate de EDA privind operațiunile compensatorii, cum ar fi: Grupul de lucru pe probleme de offset, seminarii, reuniuni, elaborare de studii;

h) participă la PREPCOM, care pregătesc reuniunile NAD SB, în funcție de agenda acestora.

Art. 11. — (1) Pentru gestionarea relației cu EDA în cadrul regimului reglementat de Codul de conduită privind investițiile în testare și evaluare, la care MApN a subscris, NAD desemnează Punctul de contact național în domeniul testării și evaluării/Test&Evaluation POC, denumit în continuare *T&E POC*,

precum și experții oficiali în domeniul testării și evaluării/Test&Evaluation, denumit în continuare *domeniul T&E*.

(2) T&E POC asigură coordonarea activității în domeniul T&E în relația cu EDA.

CAPITOLUL V

Structuri și competențe în domeniul cercetării și tehnologiilor

Art. 12. — (1) Directorul Direcției tehnice și programe de înregistrare din cadrul DpA participă, în calitate de reprezentant național, la reuniunile Comitetului director al EDA, format din directorii naționali pentru cercetare și tehnologii/EDA Steering Board în R&T Directors formation, denumit în continuare *R&T SB*, și asigură Punctul de contact național în domeniul R&T în relația cu EDA, denumit în continuare *R&T POC*.

(2) Pentru gestionarea/asigurarea relației operaționale cu EDA, R&T POC este sprijinit de o structură compusă din locțiitorul/asistentul R&T POC, coordonatori naționali pentru grupurile de lucru ale EDA dedicate domeniului tehnologic pe capacități/CAPTECHs National Coordinators, denumiți în continuare *CNCs*, și experți naționali guvernamentali asociați domeniului tehnologic pe capacități/CAPTECHs Governmental Experts, denumiți în continuare *CGEs*. R&T POC își desemnează locțiitorul/asistentul R&T POC și nominalizează *CNCs* la EDA, din cadrul unităților de cercetare-dezvoltare și învățământ ale MApN, la propunerea comandanților acestora.

(3) Implicarea națională în proiectele de cooperare ale EDA în domeniul R&T este propusă ministrului apărării naționale de către DpA, la inițiativa directorului național pentru R&T, cu avizul CPOC, și este însoțită de solicitările de finanțare aferente.

(4) R&T POC are următoarele competențe:

a) participă, în calitate de reprezentant național, la reuniunile R&T SB;

b) desemnează reprezentantul la reuniunea PREPCOM, care pregătește reuniunea R&T SB;

c) gestionează problematica EDA în domeniul de competență, precum și mesajele/documentele primite prin rețeaua EXTRANET a EDA sau prin alte canale;

d) asigură coordonarea activității *CNCs* și a activității *CGEs*;

e) participă la alte activități de lucru ale EDA în domeniile de competență, unde reprezintă punctul de vedere național, conform mandatului;

f) participă la reuniunile de coordonare convocate de CPOC, de analiză și proiecție a activităților POCs;

g) participă la reuniuni sau grupuri de lucru, organizate de MAE în cadrul MCCC, pe domeniul R&T, și informează CPOC despre desfășurarea acestora;

h) transmite periodic, semestrial și anual, informări către CPOC, în legătură cu activitățile și proiectele derulate în domeniul R&T;

i) asigură relația cu Punctul de contact pentru EDA, din cadrul Reprezentanței Permanente a României pe lângă Uniunea Europeană, în domeniul de responsabilitate.

Art. 13. — (1) Conducerile unităților de cercetare-dezvoltare și învățământ din MApN sprijină activitatea *CNCs* din subordinea lor, asigurându-le resursele necesare, conform competențelor, pentru derularea în bune condiții a activității acestora.

(2) *CNCs* au următoarele competențe:

a) participă la reuniunile și schimburile de informații din cadrul domeniului tehnologic pe capacități/Capability Technological Area, denumit în continuare *CAPTECHs*, unde prezintă punctul de vedere național pe domeniul tehnologic din responsabilitate; mandatele de participare la reuniuni sunt aprobate de către directorul național pentru R&T;

b) înaintează directorului național pentru R&T propunerile pentru participarea României la proiectele ad-hoc de cooperare

în domeniul R&T, categoria A și categoria B, în înțelesul art. 20 și 21 din Acțiunea comună a Consiliului UE/Council Joint Action, privind înființarea EDA*) generate de CAPTECHs în cadrul EDA;

c) propun lucrări de cercetare-dezvoltare, care să fie finanțate prin Planul sectorial de cercetare-dezvoltare al MAPN, denumit în continuare PSCD, și care reprezintă contribuția României la proiectele ad-hoc de cooperare în domeniul R&T, categoria A și categoria B, pentru care s-a obținut decizia de participare;

d) în lunile iulie și decembrie ale fiecărui an sau ori de câte ori este necesar, CNCs transmit către R&T POC informări asupra activității în cadrul CAPTECHs din responsabilitate;

e) până în luna iunie a anului în curs, CNCs transmit către directorul național pentru R&T propunerile de participare la proiecte ad-hoc pentru anul următor, în domeniul lor de responsabilitate, însoțite de solicitările de finanțare aferente;

f) până în luna octombrie a anului în curs, CNCs transmit către directorul național pentru R&T propunerile de participare la activități/reuniuni în anul următor în domeniul lor de responsabilitate, însoțite de necesarul de fonduri, în vederea includerii acestora în Planul activităților internaționale al MAPN pe anul următor.

Art. 14. — CNCs desemnează CGEs și validează experții naționali neguvernamentali asociați CAPTECHs/CAPTECHs Non-governmental Experts, care îi sprijină în asigurarea expertizei tehnico-științifice naționale pe domeniul CAPTECH din responsabilitate.

CAPITOLUL VI

Alte elemente de sprijin

Art. 15. — DPAP, prin Direcția cooperare internațională în domeniul apărării, Biroul plan și evaluare activități internaționale, asigură Punctul de contact al MAPN în relația cu EDA și Reprezentanța Permanentă a României pe lângă Uniunea Europeană responsabil pentru plata contribuției României la bugetul comun al EDA.

Art. 16. — Departamentul pentru relația cu Parlamentul și informare publică asigură următoarele elemente de sprijin:

a) Punctul de contact al MAPN în relația cu Direcția mass-media și comunicare a EDA, prin intermediul Direcției informare și relații publice;

b) expertiza juridică în cazul reglementărilor comunitare, ale Comisiei Europene sau ale Consiliului UE, care vizează activitățile și inițiativele EDA, precum și consultanța juridică privind participarea MAPN la activitățile și inițiativele EDA, prin intermediul Direcției legislație și asistență juridică.

Art. 17. — În legătură cu activitățile desfășurate în limitele competențelor menționate la art. 15 și 16 din prezentele instrucțiuni, CPOC este informat semestrial și ori de câte ori este nevoie.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 18. — (1) DPAP are în responsabilitate coordonarea și monitorizarea activităților la nivelul MAPN, care vizează problematica EDA. Pentru aplicarea prevederilor prezentelor instrucțiuni, colaborează cu celelalte structuri implicate în problematica EDA.

(2) SMG și structurile subordonate acestuia au în responsabilitate activitățile privind dezvoltarea capacităților militare în contextul unei relații active cu EDA și al implicării în inițiativele și proiectele lansate sub egida EDA. Pentru aplicarea prevederilor prezentelor instrucțiuni, colaborează cu DPAP și cu celelalte structuri implicate în problematica EDA.

(3) DPAP are în responsabilitate activitățile privind cooperarea în domeniul armamentelor, industria și piața echipamentelor de apărare, R&T din domeniul apărării în contextul unei participări active la activitățile, inițiativele și proiectele EDA. Pentru aplicarea prevederilor prezentelor instrucțiuni, colaborează cu DPAP și cu celelalte structuri implicate în problematica EDA.

(4) Participarea la activitățile, proiectele și programele EDA, altele decât cele din domeniul R&T/dezvoltării tehnologice, se finanțează prin programele majore ale MAPN. Participarea la proiectele și programele din domeniul R&T/dezvoltării tehnologice se finanțează prin PSCD.

(5) Coordonarea procesului de finanțare este asigurată de către DPAP, prin intermediul DPIA, inițiativele majore fiind cuprinse în Directiva de planificare a apărării.

(6) Pentru situațiile în care în proiectele/programele EDA din domeniul R&T vor fi implicate structuri din afara MAPN, prezentele instrucțiuni nu se aplică.

*) Acțiunea comună 2004/551/PESC a Consiliului UE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, L 245/17 din 17 iulie 2004.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

— SECȚIILE UNITE —

DECIZIA Nr. 35

din 22 septembrie 2008

Dosar nr. 18/2008

Sub președinția domnului prof. univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-a întrunit pentru a examina recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, privind încadrarea juridică a faptei de omor urmate de dezmembrarea ori incendierea cadavrului în scopul ascunderii omorului.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 81 de judecători din totalul de 115 aflați în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Gabriela Scutea, adjunct al procurorului general.

Reprezentanta procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, punând concluzii pentru a fi admis în sensul de a se stabili că, în cazul dezmembrării sau incendiării unui cadavru pentru ascunderea infracțiunii de omor, săvârșită anterior, trebuie să se rețină atât infracțiunea de omor, cât și infracțiunea de profanare de morminte, în concurs real.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În practica instanțelor judecătorești nu există un punct de vedere unitar în legătură cu încadrarea juridică a faptei de omor urmate de dezmembrarea ori incendiarea cadavruului în scopul ascunderii omorului.

Astfel, unele instanțe au considerat că, într-un astfel de caz, nu se poate reține și existența infracțiunii de profanare de morminte prevăzute la art. 319 din Codul penal, în concurs cu infracțiunea de omor, deoarece inculpatul, prin dezmembrarea sau incendiarea cadavruului, nu urmărește să aducă atingere ori să altereze sentimentul de respect față de morți, ci doar să ascundă săvârșirea infracțiunii de omor.

S-a considerat că, pentru existența infracțiunii de profanare de morminte prevăzute la art. 319 din Codul penal, în modalitatea distrugerii unui cadavru, ar fi necesar ca acțiunile materiale de degradare să fie comise cu intenția de a leza sentimentul de respect datorat morților și amintirii acestora.

Ca atare, în această opinie s-a apreciat că dezmembrarea sau incendiarea unui cadavru în scopul de a șterge urmele omorului săvârșit anterior nu constituie o activitate de profanare, deoarece lipsește intenția specifică laturii subiective ce caracterizează infracțiunea prevăzută la art. 319 din Codul penal.

Alte instanțe, dimpotrivă, s-au pronunțat în sensul că, în astfel de cazuri, se impune să se rețină atât săvârșirea infracțiunii de omor, cât și a infracțiunii de profanare de morminte, în concurs real.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și au aplicat corect dispozițiile legii.

Prin art. 319 din Codul penal este incriminată „profanarea prin orice mijloace a unui mormânt, a unui monument sau a unei urne funerare ori a unui cadavru”.

Din această formulare reiese că nu prezintă importanță modul în care s-a ajuns la un cadavru care să facă obiectul profanării la care se referă textul de lege menționat. De aceea, în cazul în care acțiunea deucidere este urmată de o a doua faptă, de profanare a cadavruului, aceste două fapte distincte, succesive, trebuie să primească haina juridică firească fiecăreia, corespunzătoare infracțiunii de omor în forma în care a fost săvârșită, precum și infracțiunii de profanare de morminte, aflate în concurs real.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECID:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. În ipoteza în care obiectul material al infracțiunii de profanare de morminte prevăzute la art. 319 din Codul penal este un cadavru, iar inculpatul, prin dezmembrarea ori incendiarea cadavruului, urmărește ascunderea faptei de omor comise anterior, se vor reține în concurs real infracțiunea de omor și infracțiunea de profanare de morminte.

Obligatorie, potrivit art. 414² alin. 3 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 22 septembrie 2008.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Așadar, în ipoteza în care un cadavru este dezmembrat sau incendiat ori distrus în alt mod în scopul ascunderii infracțiunii de omor săvârșite anterior, s-au săvârșit două infracțiuni concurente, în sensul prevederilor art. 33 lit. a) din Codul penal.

De altfel, este de observat că, în acest sens, prin textul de lege enunțat, reglementându-se concursul real de infracțiuni, se prevede că există concurs de infracțiuni „când două sau mai multe infracțiuni au fost săvârșite de aceeași persoană, înainte de a fi condamnată definitiv pentru vreuna dintre ele [...] chiar dacă una dintre infracțiuni a fost comisă pentru săvârșirea sau ascunderea altei infracțiuni”.

Infracțiunea prevăzută la art. 319 din Codul penal se săvârșește într-adevăr cu intenție, însă, în ambele modalități, atât cu intenție directă, când se dorește lezarea sentimentului de respect datorat morților și amintirii acestora, cât și cu intenție indirectă, atunci când autorul nu urmărește și nu dorește să aducă atingere sentimentului de respect datorat morților, ci doar acceptă producerea unei asemenea urmări ca efect al acțiunii sale de ascundere a omorului prin supunerea cadavruului acțiunii de distrugere.

Or, în acest context, existența infracțiunii de profanare nu este subordonată vreunui scop, iar dacă totuși se constată că s-a acționat cu un eventual scop ori mobil, acestea nu pot fi avute în vedere decât în procesul de individualizare a pedepsei.

În raport cu aceste caracteristici este deci mai periculoasă și necesită un tratament sancționator mai sever fapta de profanare prin care s-a urmărit și s-a dorit ultragiurarea sentimentului de pietate decât aceea de profanare săvârșită doar cu prevederea rezultatului ultragiurului, dar fără a se dori un asemenea rezultat care a fost numai acceptat.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, precum și ale art. 414² din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili că, în cazul în care obiectul material al infracțiunii de profanare de morminte prevăzute la art. 319 din Codul penal este un cadavru, iar inculpatul, prin dezmembrarea ori incendiarea acestuia, urmărește ascunderea faptei de omor comise anterior, se vor reține în concurs real infracțiunea de omor și infracțiunea de profanare de morminte.

Prim-magistrat-asistent,
Victoria Maftei

CUANTUMUL TOTAL

al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2008, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale

PARTIDUL NAȚIONAL DEMOCRAT CREȘTIN

Lista donatorilor persoane fizice care au făcut în anul fiscal 2008 donații a căror valoare depășește baremul de 10 salarii minime brute pe țară

Nr. crt.	Numele și prenumele	CNP	Cetățenie	Felul donației	Valoarea	Data donației
1.	Niță Oprea		română	donații în lei	1.000	23.01.2008
	Niță Oprea		română	donații în lei	2.400	3.03.2008
	Niță Oprea		română	donații în lei	2.000	17.03.2008
	Niță Oprea		română	donații în lei	20.000	26.05.2008
	Niță Oprea		română	donații în lei	2.000	6.08.2008
	TOTAL:				27.400	
2.	Niță Horia		română	donații în lei	2.300	2.02.2008
	Niță Horia		română	donații în lei	7.000	6.03.2008
	Niță Horia		română	donații în lei	8.000	18.03.2008
	Niță Horia		română	donații în lei	50.000	26.05.2008
	TOTAL:				67.300	

Situția centralizatoare a cotizațiilor încasate pe anul 2008

— lei —

Nr. crt.	Filiala	Nr. de membri	Valoarea
1.	Prahova	1.661	380.750
	TOTAL:	1.661	380.750

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 428805